

מס. 078/14

CERTIFICATION OF COPY

אישור העתק

I the undersigned Yitzhak Weinberg, a
Notary in 33 Soreq Street, Beit
Shemesh, Israel

Hereby certify that the attached document
marked "A" is a correct copy of the
original document which is drawn up in
the Hebrew language and has been
produced to me.

אני הח"מ יצחק וויינברג נוטריון
בירושלים ברחוב נחל שורק 33 בית שמש

מאשר כי המסמך המצורף והמסומן
באות "A" הינו העתק מדויק של
המסמך המקורי שנערך בשפה העברית
ושהוצג בפני.

In witness whereof I certify the
correctness of the copy and I hereto set
my signature and seal,

ולראיה הנני מאשר את דיוק ההעתק
הנ"ל, בחתימת ידי ובחותמי,

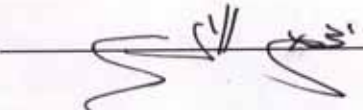
This day 24th December 2013

היום 24/12/2013

Paid 294.00 shekels (including VAT)

שולם סך של 294.00 ש"ח (כולל מע"מ)

SIGNATURE

חתימה

NOTARY'S SEAL

חותם הנוטריון

APOSTILLE
(Convention de la Haye du 5 Octobre 1961)

1. STATE OF ISRAEL This public document 2. Has been signed by Advocate <u>YEITZHAK WEINGER</u> 3. Acting in capacity of Notary 4. Bears the seal/stamp of the above Notary Certified 5. At the Magistrates Court of Jerusalem 6. Date <u>3-03-2014</u> 7. By an official appointed by Minister of Justice under the Notaries Law, 1976. 8. Serial number _____ 9. Seal/Stamp _____ 10. Signature _____	1. מדינת ישראל מסמך ציבורי זה 2. נחתם בידי עו"ד <u>יחיאל ויינגר</u> 3. המכהן בתור נוטריון. 4. נושא את החותם/החותמת של הנוטריון הנ"ל אושר 5. בבית משפט השלום בירושלים 6. ביום _____ 7. על ידי מי שמונה בידי שר המשפטים לפי חוק הנוטריונים, התשל"ו - 1976 8. מס' סידורי _____ 9. החותם / החותמת _____ 10. חתימה _____

1894/14

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' הנשיא: סא"ל צבי לקח

השופט: סא"ל רונן עצמון

השופט: סא"ל טל בנד

התביעה הצבאית

(באמצעות סגן אנדריי ורשטיגין)

נגד

הנאשם: פואד חג'אזי שובכי ת.ז. 410026173/שב"ס

(באמצעות ב"כ עו"ד אביגדור פלדמן)

הכרעת דין**הנשיא סא"ל צבי לקח:**

הנאשם שלפנינו מואשם בארבעה פרטי אישום שעניינם העברת כספים לצרכי רכישת אמצעי לחימה כפי שיפורט להלן.

פרט ראשון – סחר בציד מלחמתי: מיוחס לנאשם כי החל משנת 2000 ועד לסוף ינואר 2002 עסק בסחר בציד מלחמתי. נטען כי הנאשם נטל חלק בשיבה בה הורה יאסר ערפאת לו ולראשי מנגנוני הביטחון לרכוש כל כמות של נשק מכל מקום אפשרי. הנאשם פעל ממועד פגישה זו יחד עם אחרים לרכוש כמויות גדולות של אמצעי לחימה. הנאשם שעמד בראש משרד הכספים הפלסטיני ריכז את בקשות אנשי המנגנונים השונים ואלו הועברו אליו כניירות עבודה. על מנת לוודא שאמצעי הלחימה עליהם הוא משלם אכן קיימים, דרש הנאשם מהפונים אליו להביא את כלי הנשק למשרדיו ולצורך כך החזיק מחסן אמצעי לחימה ברמאללה וכן מחסן נוסף ברצועת עזה. לאחר שאמצעי הלחימה הועברו לרשותו, היה הנאשם מגיש את נייר העבודה לאישורו של יאסר ערפאת, ולאחר אישורו של זה, היה הנאשם חותם אף הוא על הבקשה ומאשר לאנשיו להעביר את הכסף לפונה באמצעות העברה בנקאית. במהלך התקופה הנ"ל נרכשו כ- 1000 טונות של אמצעי לחימה תמורת 7-10 מיליון דולר. את אמצעי הלחימה דאג הנאשם להעביר למנגנוני הביטחון הפלסטיניים בודעו כי חלק ניכר מאנשיהם הינם חברים בזרוע הצבאית של ארגון הפת"ח שביצעה פיגועים רבים אותה עת.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 פרט שני – ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת: נטען כי בתקופה האמורה בפרט האישום
2 הראשון העביר הנאשם לחברי החוליות הצבאיות של ארגון גדודי חללי אלאקצא באזור בית לחם
3 משכורת חודשית בסך 500 ₪. באותה עת ביצעו חברי חוליות אלה פיגועים רבים. בחודש
4 אוקטובר 2001 קיבל הנאשם בקשה לתשלום של 25,000 דיןר מידי מרואן ברגותי לצורך רכישת
5 אמצעי לחימה וחומרים לייצור מטענים, ולצורך תשלום משכורות ל-268 חברים בגדודי חללי
6 אלאקצא. הנאשם העביר בקשה זו לידי יאסר ערפאת, אשר הורה לו לשלם את הכסף באמצעות
7 משרד האוצר.

9 פרט שלישי - סחר בציוד מלחמתי: פרט זה מפרט את חלקו לכאורה של הנאשם במימון וארגון
10 ספינת הנשק קארין A, שנתפסה בתאריך 3.1.02 כשעליה כמויות גדולות של אמצעי לחימה
11 מסוגים שונים, ובסלל זה רקטות, מרגמות ומקלעים. נטען כי בחודש ספטמבר 2001 נפגש הנאשם
12 עם פתחי ראזם, וזה עדכן אותו בדבר מגעיו עם האיראנים בכל הנוגע למימון ספינת הנשק. פתחי
13 ראזם הודיע לנאשם כי על הרש"פ לשאת בעלות של 125,000 דולר. הנאשם הסכים לכך ואף
14 הסכים לפנות ליאסר ערפאת לקבלת המימון הדרוש לכך. בשלב מאוחר יותר העביר הנאשם
15 ליאסר ערפאת את דרישת התשלום וזה חתם עליה. הנאשם העביר את הוראתו של יאסר ערפאת
16 באמצעות שליח למשרדו של חרבי צרצור, אחראי על הדלק ברש"פ. הספינה ועליה הציוד
17 המלחמתי עגנה בתימן. הנאשם, שהיה בתימן אותה עת, עודכן בדבר הגעת הספינה וקיבל דיווח
18 על הכוונה להכין דרכונים לשניים מאנשי הספינה. לאחר שהספינה הפליגה מתימן לתעלת סואץ,
19 נתפסה בידי כוחות צה"ל ביום 3.1.02, כאמור.

21 פרט רביעי – מגע עם ארגון עוין מחוץ לאזור: פרט זה עניינו מגעים שקיים הנאשם עם גורמים
22 איראניים, במטרה לתאם את שיתוף הפעולה הצבאי בין איראן לבין הרש"פ. בין היתר עלו
23 אפשרויות להקמת מפעלי תחמושות בתחומי הרש"פ, העברת אמצעי לחימה מלבנון דרך
24 החיזבאללה, ואימונים צבאיים לאנשי הרש"פ בלבנון ובאיראן. כמו כן נערך מסמך סיכום המפגש,
25 וזה הוצג לאחר מכן על ידי הנאשם ליאסר ערפאת.

27 גדר הכפירה

29 לא הוכחש כי הנאשם היה אחראי על ענייני הכספים של מנגנוני חביטחון ברשות הפלסטינית,
30 בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. עם זאת נטען כי הוא פעל ברשות ובסמכות. עוד נטען, כי חלק
31 מהעובדות המפורטות בכתב האישום אינן נכונות. בנוסף, נטען כי אמרתיו של הנאשם,
32 המבססות את עיקרו המכריע של כתב האישום, נגבו ממנו שלא כדין.

34 ניהול המשפט

36 בראשיתו של ניהול התיק הועלו טענות מקדמיות אולם אלה נדחו בהחלטה שניתנה ביום
37 04.12.06. לאחר החלטה זו, ובעקבות כפירת הנאשם באשמה, החלה פרשת הבאת הראיות.
38 מרבית חומר הראיות הוגש בהסכמה, אולם הסכמה זו התייחסה אך ורק לחומר הראייתי שלא
39 התייחס באופן ישיר לנאשם. כך, למשל, לא הייתה מחלוקת כי נתפסה ספינת הנשק קארין A.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 כאמור, כתב האישום מבוסס בעיקרו על אמרות הנאשם. מאחר והייתה מחלוקת על קבילותן של
2 אמרות אלה, נוהל משפט זוטא. הוסכם על ידי הצדדים כי החכרעה במשפט הזוטא תינתן
3 במסגרת הכרעת הדין בתיק כולו. במסגרת התיק העיקרי נדרשנו לשמוע עד אחד בלבד מטעם
4 התביעה, מחמוד עביאת, וכל יתר חומר הראיות, למעט אמרות הנאשם, הוגש בהסכמה. במסגרת
5 פרשת ההגנה העיד הנאשם.

6
7 התביעה הגישה סיכומיה בכתב, והסניגוריה השמיעה לבסוף את סיכומיה בעל פה, הגם שבאחר
8 ניכר של 4 חודשים.

משפט הזוטא**כללי**

14 כאמור, לאור טענת ההגנה כי אמרות הנאשם נגבו באופן שאינו חופשי ומרצון, נוהל משפט זוטא.
15 במסגרתו, ולאור טיעוני הזוטא שהועלו, נשמעו שלושת חוקרי המשטרה שגבו את אמרותיו של
16 הנאשם, וכן שלושה חוקרים של שירות הביטחון הכללי שניהלו את עיקר חקירתו של הנאשם.
17 במסגרת פרשת ההגנה במשפט הזוטא העיד הנאשם וכן העיד מר מחמד חגי'אזי, אשר היה עם
18 הנאשם באותו תא בחלק מהתקופה בה נחקר.

טיעוני הזוטא

22 א. נטען כי הנאשם נחקר לאורך חודשיים חקירות ממושכות במשך רוב שעות היממה תוך
23 שנמנעת ממנו שינה.

24 ב. נטען כי הנאשם הינו אדם חולה, שנוקק לטיפול תרופתי במחלות כרוניות, ותרופותיו לא
25 ניתנו לו ואף לא סופק לו תחליף הולם.

26 ג. נטען כי הנאשם היה אזוק בידי וברגליו במהלך החקירה, דבר שגרם לו לכאבים עזים
27 ולתחושת השפלה קשה. עוד נטען שלעיתים היו חוקריו משאירים אותו לכד בחדר כשהוא
28 אזוק, למשך ארבע עד שבע שעות, דבר שהביא את הנאשם למצב של כאב, פחד וחרדה
29 עמוקים.

30 ד. במהלך שהותו בחקירה, חרסו כוחות צה"ל את ביתו של הנאשם, עקרו עצי הדר ועצי זית
31 רבים בחלקתו והשמידו טון וחצי דבש. הידיעה אודות ההרס הביאה את הנאשם לחרדה
32 ופחד ביחס לגורל בני משפחתו. החוקרים ניצלו זאת כדי לומר לנאשם שאם יודה יוכל
33 לצאת לחופשי ולסייע לבני משפחתו.

34 ה. נטען כי נאמר לנאשם שבשל העובדה שהוא אדם זקן וחולה ולא נותרו לו שנים רבות
35 לחיות, חוקריו אינם מעוניינים לחקור ולהחזיק אותו במעצר זמן ממושך. על כן, אם יודה
36 יצא מייד לחופשי. הודאותיו ניתנו בכפוף לחבטחות אלה ובשל פעולת פיתוי זו.

37 1. נטען כי חוקריו של הנאשם הטיחו בו האשמות שווא, וחזרו ואמרו לו שהוא משקר להם.
38 החוקרים נקטו בשיטות של התשה פיזית ונפשית. הנאשם שהינו אדם מבוגר ומכובד

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 בקהילתו חש מושפל מהתנהגות החוקרים הצעירים כלפיו, ובצירוף מצבו הפיזי הקשה,
2 ייחל למותו ולרגע שבו יסיים את החקירות.

3 ז. נטען כי הנאשם חתם על הודאתו על מנת לרצות את חוקריו, ומבלי שידע מה כתוב
4 באמרות שנכתבו בשפה העברית, אותה אינו קורא. חוקרי המשטרה הסתמכו על זכ"דים
5 של השב"כ וכשעמד על אי הדיוקים והטעויות המנויים בזכ"דים נתנו לו חוקרי המשטרה
6 להבין כי "תוהו ובוהו" יתרחש אם יתוור בו מהודאותיו.

7
8 נקדים ונאמר, כי לאור עדותו של הנאשם עצמו במשפט הזוטא, אשר לא עמד על חלק ניכר
9 מטיעוני הזוטא, צמצמה ההגנה בסיכומיה את טיעוניה לטענות זוטא שעניינן יחס משפיל כלפי
10 הנאשם.

11 הראיות במשפט הזוטא

12 עדותו של השוטף דוד מזרחי

13
14 עד זה מסר כי הוא דובר ערבית מהבית, מלימודיו ומהעבודה. בעת שהעיד בפנינו ציין כי הוא זוכר
15 את תווי פניו של הנאשם, אך לא זכר את פרטי החקירה במאת האחוזים. העד מסר שהוא נוהג
16 לזהות את החשוד שבפניו, ולאחר מכן הוא מזדהה כשוטר. הוא מקריא לו את תוכן האזהרה,
17 ולאחר שהחשוד מבין את תוכנה וחותם עליה, נגבית העדות בצורה של שאלות ותשובות. העדות
18 נגבית בשפה הערבית, ונכתבת על ידו בשפה העברית. בתום כל עמוד הוא מקריא אותו לחשוד
19 בשפתו, וזה חותם עליו. לפי הרשום באמרה הוא כיבד את הנאשם בסיגריה ואיפשר לו לעשן. העד
20 ציין כי התרשם שמצבו של החשוד היה "בסדר" ושהוא מסוגל למסור עדות, שלולא כן היה רושם
21 זכ"ד בעניין, או מציין זאת באמרה, ונמנע מהמשך גביית העדות. כך הדבר גם לגבי אירועים
22 חריגים במהלך העדות. כשהתבקש לציין דוגמאות לאירועים מיוחדים שהיה רושם לו התרחשו,
23 מסר כי הדבר יכול להיות למשל, שחשוד מתלונן על כאבי ראש, כי אינו חש בטוב, או כי אינו
24 מסוגל למסור את העדות. הוא ציין כי תוך כדי גביית האמרה הוא מציין אירועים כגון כיבוד
25 החשוד בשתייה, או מתן סיגריה וכדומה.

26
27 העד מסר כי במהלך החקירה שניהל האווירה הייתה נינוחה, והנאשם לא ציין בעיה כלשהי.
28 כשהנאשם ביקש לעשן ניתנה לו האפשרות לעשות כן, ולא היה דבר חריג מעבר לכך. עוד ציין כי
29 במהלך החקירה הנאשם ישב מולו כשרגליו כבולות. העד מסר כי לא יכול להיות שהשאריר את
30 הנאשם בחדר לבד למשך זמן רב, שכן המדובר בחדר חקירה בו נמצאים תיקים נוספים, ובכלל זה
31 תיקו האישי, כך שלא יכול להיות שעזב את החדר.

32
33 העד נשאל לגבי הטענה כי נאמר לנאשם שביתו נחרס, שנעקרו עצי זית והדר והושמדו טון וחצי
34 דבש. הוא השיב כי עד למועד מתן העדות בבית המשפט כלל לא ידע שלנאשם עצי הדר ודבש, והוא
35 (החוקר) בכל מקרה לא אמר דבר כזה.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

העד טען שמעולם לא אמר לנאשם כי נותרו לו שנים מעטות לחיות וכי אם יודה ישוחרר מיד, ומסר כי הדבר אסור, והוא אינו נוקט אמצעים כאלה.

העד ציין כי עיין בוכ"דים של השב"כ לפני גביית העדות, וכי על סמך הזכ"ד הקריא לנאשם את החשד נגדו, וזה היווה גם קו מנחה לעדות שנבנתה.

העד הכחיש את הטענה לפיה אמר לנאשם שאם יחזור בו מדבריו בשב"כ יקרה "תוהו ובוהו".

העד נשאל האם חקירת השב"כ והמשטרה התנהלו באותו מקום, ומסר כי אף שמדובר באותו מתקן, העדות נגבתה בחדר החוקרים של המשטרה. הוא ציין כי הוא לא נכנס לחדרי החקירות של השב"כ, והם (השב"כ) לא נכנסים לחדרי החקירות של המשטרה. הוא אף ציין שחדר החקירות של המשטרה נראה שונה מחדרי החקירות של השב"כ.

העד מסר כי אינו יודע לכתוב בערבית ולכן כתב את האמרה בעברית, חזר על כך שאת מה שכתב תרגם לנאשם, וכן ציין כי הזהיר את הנאשם בערבית. העד ציין כי לא ידע כמה שעות ישן הנאשם לפני העדות שנבנה, וגם לא ידע כמה יממות נחקר קודם לכן על ידי השב"כ והמשטרה. העד ציין כי היה בפניו זכ"ד של הדברים שנאמרו במהלך החקירה בשב"כ טרם גביית ההודעה, אך לא השתלשלות של כל החקירה או כל האירועים שקדמו לה. הוא מסר כי בדרך כלל נמצא בפניו זכ"ד אחד, אך הוא אינו זוכר לגבי מקרה זה.

עדותו של השוטר משה לוי

עד זה ציין בעדותו בפניו כי הוא זוכר את החקירה באופן כללי, אך לא לפרטי פרטים. הוא מסר כי את הודעותיו של הנאשם גבה במתקן אשקלון, לאחר שהזהירו כחוק. החקירה התנהלה בשפה הערבית והאמרות נכתבו בשפה העברית. לאחר מכן הקריא את ההודעות לנאשם בערבית והוא אישר אותן בחתימת ידו.

העד מסר כי הוא מתעד אירועים חריגים המתרחשים במהלך חקירה באמרות עצמן או בוכ"ד נפרד. במקרה של הנאשם הוא ציין בגוף האמרות את העובדה שנתן לנאשם לאכול ולשתות. הוא מסר כי האווירה בחקירה הייתה נינוחה. הוא זכר את הנאשם כאדם בעל סבר פנים יפות, חייכן, ששיתף פעולה וענה לשאלות שנשאל.

הוא זכר שהנאשם נזקק לטיפול תרופתי עקב מצבו הבריאותי – וכי תרופות סופקו לו על ידי מרפאת הכלא. הוא זכר כי פעם אחת נכנס חובש לחדר וביקש לתת לנאשם את התרופה היומית שלו. הוא מסר כי לאחר בירור שעשה, איפשר לנאשם ליטול את תרופתו, והוא תיעד זאת בגוף האמרה (הודעה מס' 7 מיום 2.4.06 גיליון 3 ש' 62).

העד מסר כי עד כמה שהוא זוכר הנאשם ישב מולו בחקירה לא אוזק. הוא הכחיש שאמר לנאשם כי ביתו נהרס או כי עצים נעקרו ודבש חושמד, ואף הכחיש כי אמר לנאשם שאם יודה הוא

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 ישוחרר בשל מצבו הבריאותי וגילו, או כי אם יחזור בו מדברים שמסר בחקירת השב"כ יקרה
2 "תוהו ובוהו".

3
4 העד ציין כי הגופנים (FONT) השונים באמרות המודפסות נובעים מכך שהמדובר בטופס מובנה,
5 והכחיש כי דובר בהעתקה ממקום אחר. הוא ציין כי בפתח הדברים באמרה מיום 19.3.06 שאל
6 את הנאשם לשלומו, והנאשם ענה "ברוך השם בסדר" וחזר נרשם. הוא טען כי כיוון שהנאשם
7 אדם מבוגר הוא שאל כדי להיות בטוח לגבי מצבו, ותיעד זאת בגוף האמרה. הוא מסר כי באופן
8 כללי ידע על מצבו הבריאותי של הנאשם, אך לא זכר בדיוק מתי נודע לו עניין זה. העד ציין כי הוא
9 לא זכר שקרא משהו יוצא דופן בזכ"דים של השב"כ לפני החקירה. העד עמד על כך שבחקירה
10 שהוא ערך, הנאשם הבין כי יש לו זכות לשתוק או לספר כל דבר. הוא הוסיף כי בפתח החקירה
11 הוא מציג את עצמו ומסביר לנחקר היכן הוא נמצא ולאחר מכן מקריא את האזהרה. עניין זה הוא
12 מבצע תמיד לכל חשוד ולכן הוא לא תיעד זאת באמרה, למעט פרטיו האישיים הרשומים. הוא טען
13 כי הוא מקריא כל דבר, גם את פרטיו האישיים של החשוד בפניו כדי לוודא שאכן אלו פרטיו, וגם
14 את האזהרה.

15
16 העד אישר כי החקירה בוצעה בחדר חקירות של המשטרה, המצוי במתחם חקירות של השב"כ
17 באשקלון.

18
19 העד ציין כי אינו זוכר התייחסות למצבו הרפואי של הנאשם בזכ"דים של השב"כ אותם קרא,
20 והוסיף כי אם הייתה בעיה רפואית הדבר היה עולה. מכיוון שהאמרה אכן נגבתה, משמעות הדבר
21 הינה שהנאשם היה כשיר לחקירה. הוא לא זכר אירוע יוצא דופן לגבי מצבו הרפואי של הנאשם
22 אבל זכר שהוא כיבד את הנאשם בשתייה חמה וקרה ובסיגריות, ושהנאשם עישן הרבה.

23
24 העד ציין כי ההודעה השביעית נגבתה לא בתאריך 4.2.06 כפי שרשום באמרה, אלא בתאריך
25 2.4.06, והמדובר בטעות סופר.

26
27 עדותו של השוטף יעקב ברזני

28
29 עד זה מסר כי הוא זוכר את הנאשם אך הוא מסתמך על הכתוב באמרות שגבה. הוא ציין כי הוא
30 גבה את האמרות בשפה הערבית, רשם אותן בעברית, ולאחר מכן תרגם אותן שוב בעל פה לערבית
31 עבור הנאשם. בעדות מיום 26.3.06 הוא הטיח בנאשם דברים שאמרו עליו אחרים, והנאשם
32 התייחס אליהם. העד לא מצא מעיון באמרה כי היו אירועים חריגים במהלך החקירה, אחרת,
33 לדבריו, היו אלה נרשמים. בעדות מיום 14.5.06 הוא הציג לנאשם מסמכים וזה התייחס לכל אחד
34 מהם. הוא ציין כי האווירה בחקירה הייתה טובה, וציין כי מדובר באדם מבוגר. העד מסר כי
35 הנאשם זכר פרטים מתוך המסמכים שהוצגו לו, ולהערכתו יש לנאשם זיכרון טוב.

36
37 העד מסר כי אם הנאשם היה מבקש להיבדק על ידי רופא, הוא היה רושם זאת באמרה ואף
38 מפסיק את גבייתה, שכן ידועה לו משמעותה של אמרה שנגבתה מנחקר שאינו במצב המאפשר
39 למסור עדות בצורה טובה. הוא ציין כי נחקרים המובאים בפניו אינם אזוקים אלא אם כן ישנו

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

חשש כי הם מסוכנים ועלולים להתפרע. במקרה של הנאשם דובר באדם מבוגר ולא היה בכך צורך.

העד נשאל האם אמר לנאשם כי הרסו את ביתו, עקרו עצים והשמידו דבש, וענה כי זאת הפעם הראשונה שהוא שומע על כך שנהרס ביתו של הנאשם. העד אף הכחיש כי אמר לנאשם שאם יודה אזי בשל גילו המבוגר ומצבו הרפואי ישוחרר מיד. העד ציין כי לא השתמש באמצעי לחץ פיזי או סילולי כלשהו, והכחיש בתוקף כי נתן לנאשם להבין שאם יתזור בו מהודאותיו בשב"כ יקרה "תוהו ובוהו". העד טען כי לא היה צורך להפעיל כוח או לחץ, והכל התרחש באווירה טובה.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי אינו יודע כמה זמן נחקר הנאשם לפני שהוא חקר אותו, אך היו מקרים שבהם הייתה חקירה רצופה לפני כן, ואז המתניו החוקרים על מנת לאפשר לנחקר זמן מנוחה כחוק. הוא אישר כי הוא מסתמך על זכ"דים של השב"כ, הכתובים עברית, וציין כי תרגם לנאשם חלק מהזכ"ד בו יוחסה לו הברחת נשקים. העד אישר כי הוא זה שביקש הארכת מעצר בחלק מהמקרים, אולם לא זכר מהן פעולות החקירה שהתבקשו, ואמר כי לצורך כך יש לבחון את הדיווחות שהוצגו לשופט שדן במעצר. העד ציין כי לא ידע מי תפס את המסמכים שהוצגו לנאשם במסגרת האמרה מיום 14.5.06, או מי תרגם אותם. הוא ציין כי הוא עצמו אינו קורא ערבית, ולכן הסתמך על התרגום, אולם לנאשם הציג את המקור בערבית. עוד ציין כי את העדות של אחר אותה הציג לנאשם תרגם לו לערבית כיוון שזו הייתה כתובה בערבית והנאשם אינו קורא עברית.

עדותו של המכונה "יורי"

עד זה היה הממונה על חקירת הנאשם מטעם שירות הביטחון הכללי. העד מסר כי הוא זוכר את החקירה ואת הנאשם. הוא טען כי דובר בחקירה מורכבת כשבסך הכל האווירה הייתה מאוד נינוחה, עם הרבה מאוד כבוד הדדי. העד הוסיף שהנאשם הוחזק בתא מעצר ככל העצורים, אולם זכה בחקירה ליחס מאוד מכובד בהתאם למעמדו. הוא ציין כי כמעט בכל תקופת החקירה הנאשם כובד באוכל ממטבח החוקרים, עישן סיגריות, וקיבל מענה גם לבקשות מיוחדות כגון לבנים מסוג "בוקסר", ספר קוראן, ואפילו היו מקרים שהוא ביקש להישאר בחקירה כי שיעמם לו.

העד דחה את הטענה כאילו הנאשם לא זכה לטיפול רפואי, ואמר כי מפאת גילו של הנאשם ועקב תלונותיו נבדק על ידי רופא שב"ס והיה במעקב צמוד של מרפאת שב"ס. הוא הוסיף שהוא אישית היה בקשר עם מרפאת שב"ס ווידא שהנאשם נבדק ובעיותיו הרפואיות טופלו בהתאם לשיקול דעתם המקצועי של הרופאים. העד ציין כי מסר לנאשם שאין אפשרות להעביר לו תרופות, אולם עורך דינו יכול להעביר פירוט של התרופות בהן הנאשם עושה שימוש. יחד עם זאת, העד מסר שהאחריות על הטיפול הרפואי נתונה בידי רופא הכלא.

העד התבקש לומר את התרשמותו ממצבו של הנאשם, ומסר כי לא התרשם שהנאשם לא יכול היה להיחקר. הוא זכר מקרה אחד בו הנאשם יצא מהתא עייף מאוד ולכן הובא חובש לחדר

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 החקירה, והנאשם הסביר כי הדבר קשור למצבו הנפשי ולא הפיזי באותו חיום. העד חזר וציין כי
2 היו מקרים בהם הנאשם ביקש להישאר בחדר החקירות דווקא.
3
4 העד התבקש להתייחס לשאלות אודותיו של הנאשם בחקירה. הוא מסר כי ככלל, במרבית החקירה
5 לא היה הנאשם אזור כלל. יחד עם זאת, היו מקרים בהם הנאשם התעצבן וסטר לעצמו. על רקע
6 זה נאזק כדי לא לפגוע בעצמו, ומיד לאחר שנרגע הוסרה האזיקה. הוא ציין כי במקרים בהם יצא
7 מחדר החקירה למספר דקות היה הנאשם אזור לכסא, אולם מדובר באזיקים עם שרשרת ארוכה
8 המאפשרת תנועת ידיים חופשית כולל עישון. הוא הדגיש כי מעולם לא יצא לפרקי זמן של 4-7
9 שעות כפי שנטען בטיעוני הזוטא, ובדרך כלל דובר במספר דקות ולכל היותר לחצי שעה. הוא
10 הוסיף כי הנאשם לא התלונן על כך בפניו. לשאלת בית המשפט ענה העד כי לנאשם לא היה שעון.
11
12 העד התבקש להתייחס לטענה כי נאמר לנאשם שביתו נהרס, עצים נעקרו ודבש הושמד. העד ענה
13 כי זו הפעם הראשונה שהוא שומע על כך שלנאשם היה דבש, לא נאמר לנאשם דבר הנוגע לביתו
14 והחקירה כלל לא הגיעה לנושא זה. העד הכחיש כי נאמר לנאשם שאם יודה יוכל להשתחרר לעזור
15 למשפחתו או כי יוכל להשתחרר בשל גילו ומצבו הרפואי.
16
17 העד אישר כי במהלך החקירה הוטחו בנאשם האשמות על בסיס החשדות שהיו בידי החוקרים,
18 והיו מקרים בהם נאמר לו שהוא משקר, אולם לא הייתה כוונה להשפילו. לדבריו, החקירה נוהלה
19 בחרבה כבוד הדדי ובמספר פעמים בחקירה אף ציין הנאשם לחיוב את היחס שקיבל מהעד. העד
20 עמד על כך שלא נעשה שימוש באיומים או בכוח, כי החקירה הותנהלה בשיג ושיח ארוך, וכי הוא
21 זוכר את האווירה בחקירה זו כיוצאת דופן לטובה ביחס לחקירות אחרות שניהל. הנאשם שיתף
22 פעולה בחלקים נרחבים של החקירה, והיו ימים בהם די היה לומר לנאשם כותרת של נושא
23 והנאשם מסר גרסה מפורטת בעניין.
24
25 בחקירתו הנגדית מסר העד כי נודע לו על מעצרו של הנאשם מכלי התקשורת כשעה לפני שפגש
26 אותו במתקן החקירה. עוד ציין העד כי את חקירתו הראשונה של הנאשם ניהל החוקר המכונה
27 "האדי", ואילו הוא לא היה מודע לה באותו זמן, אלא רק בדיעבד.
28
29 העד מסר כי גודלו של התא בו שהה הנאשם הוא סטנדרטי, יש בו חלון אולם זה סגור והאוויר
30 מתבטט על מערכת מיזוג מרכזית.
31
32 העד נשאל מדוע הנאשם נחקר ברצף ביום 15.3.06 החל משעה 10:55 ועד לאחר חצות, וזאת
33 כאשר הנאשם כבר נחקר לפנות בוקר משעה 02:40 ועד 05:45. העד ענה כי דובר בתחילת
34 החקירה, הנאשם ביקש לפרט את פעולותיו באופן כרונולוגי וזה לקח זמן. הנאשם לא הביע רצון
35 להפסיק את החקירה או ללכת לישון, ובמהלכה הוא אכל, שתה ועישן להנאתו.
36
37 העד התבקש להתייחס לאמירות המופיעות בזכ"דים שערך החוקר המכונה "גיינו", כמו "אתה
38 מתנהג כמו ילד קטן, יושב ומשקר במצח נחושה" והאם הן שומרות על כבודו של הנחקר. העד
39 ענה כי בכל חקירה יש נקודות של עימות ואי הסכמה, ועדיין כבודו של הנחקר נשמר.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

ד כי

העד ציין כי הנאשם לא היה מנוע מפגש עם עו"ד, אך כל נושא הקשר עם עו"ד הוא באחריות המשטרה. למיטב ידיעתו זו הודיעה לעו"ד על מעצרו של הנאשם, אולם הוא לא בדק זאת.

ה'

זע

ז

הסניגור הפנה את העד לזכ"ד מיום 19.3.06 בשעה 16:35, בו אמר הנאשם שמלבישים לו האשמות ועדיף שיביאו חרב ויקטעו את ראשו, ושאל האם זה מצביע על אדם שקט ושלוו. העד השיב כי הוא לא התרשם שהנאשם הוא אדם שקט ושלוו, אלא אדם שנוטה להתפרצויות חימה. הוא הוסיף כי התנהגות זו ודומות לה של הנאשם אפינו אותו לעיתים, למרות שרוב החקירה נוהלה באווירה חיובית מאוד עם הרבה כבוד הדדי.

העד התבקש להסביר מהי "שיחת שכנוע" ומסר כי זו שיחה במהלכה מוצע לנחקר להגיע להבנה, להודות במיוחס לו ומוסבר לו אופי המידע שברשות החוקרים. אופי השיחה תלוי בנחקר ובאופיו. במקרה של הנאשם, עיקר השיחה עסק ברזמו של עולם ובנושאים כלליים, כיוון שהנאשם הינו אדם שחשוב בהרבה מאוד מקומות, אך בסוף השיחה תמיד חוזרת לנושא החקירה. העד לא זכר בדיוק מה נאמר באותה שיחה שלא הניבה פירות חקירתיים, אולם ציין שבין היתר נאמר שעדיף לנאשם להודות.

העד נשאל האם אמירה לנאשם ש"יגיע להבנה עם חוקריו" פירושה הסכם שהנאשם יודה ואחר כך ילך הביתה כי הוא זקן. העד ציין כי לא נאמר לנאשם שילך הביתה או כי הוא זקן. העד אמר שלא קרה דבר כשהנאשם לא הודה, אולם הודאה היא לטובתו שכן כך תסתיים החקירה.

העד נשאל האם לא הופעל לחץ גדול על הנאשם באופן שגרם לו לרצות לפגוע בעצמו, כפי שמופיע בזכ"ד מיום 21.3.06. העד אמר כי דובר בחתקף זעם של הנאשם בתחילת החקירה, ולאחר מכן הוא נרגע וחזר לשיחה נינוחה, ארוכה ומפורטת.

העד הכחיש שהבטיח לנאשם שאם ימצא דובר אמת בפוליגרף לא ימשיכו לשאול אותו על אותם דברים בהם יצא דובר אמת. נכון הוא שלאחר הבדיקה התמקדו בנושאים אחרים, אך אין מניעה לחזור לאותם נושאים. לדבריו, הסיכום וההבנה עם הנאשם היו רק למקרה בו יצא דובר שקר.

העד הכחיש כי אמר לנאשם שאם יסיים את החקירה יעבור לבית הסוהר, שם התנאים טובים יותר ולכן עדיף לו לסיים את החקירה. כשהופנה לזכ"ד מיום 9.4.06 שעה 13:30 סעיף 8 בו נכתב שהנאשם נשאל אם אינו רוצה לסיים את חקירתו ולעבור לכלא, שם יזכה לביקורי משפחות, ענה העד כי השאלה שהוצגה לנאשם הייתה בעיקר דרך לומר לו לגמור את החקירה. העד הוסיף כי החקירה לא התמקדה רק בנושא הספינה "קארין A", אלא גם בנושא מקורותיו הכספיים וקשריו לתנאים פת"ח. ה"הבנה" בה מדובר היא שהנאשם ימסור מידע, לאו דווקא זה המוביל להפלטת.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

עדותו של המכונה "האדי"

עד זה הוא חוקר השב"כ שחקר את הנאשם ביום בו הגיע למתקן החקירה, ופעם נוספת בשלב מאוחר יותר.

העד מסר שהנאשם נשאל לשלמו וענה כי הוא חש בטוב אם כי אמר לו שהוא סובל מסרטן. הנאשם לא התלונן על כאבים, ואם היה עושה זאת הוא היה מזמין רופא או חובש. העד אמר כי לא נמסרו לידיו תרופות מעורך דינו של הנאשם, וכלל לא זכור לו שהנאשם ביקש תרופות. העד נשאל לגבי שעת החקירה הראשונה, 02:40 וענה כי נדרש להתחיל בחקירה על ידי ראש הצוות וכך עשה. עוד ציין כי למיטב זכרונו לא חקר את הנאשם כשזה אזוק, וגם אם היה עם אזיקים, ולחערכתו לא היה, לא דובר באזיקי רגליים. העד הכחיש כי הוא חשאייר את הנאשם פרקי זמן של 4-7 שעות בחדר החקירות לבדו כשהוא אזוק. העד אף הכחיש שאמר או כי הכיר אמירה לנאשם שביתו נהרס, עצים נעקרו והושמד דבש. הוא הכחיש כי הבטיח לנאשם כי ישוחרר אם יודה.

העד אישר כי נאמר לנאשם שהוא משקר, וטען כי המדובר בטענה לגיטימית מצדו של חוקר. הוא מסר כי לא היה שימוש באיומים או בכוח בחקירה, ואם הנאשם פחד זה עניין סובייקטיבי אך הוא לא הפחיד אותו בכוונה.

בחקירתו הנגדית מסר העד כי הוא ידע מיהו הנאשם וידע שהוא פעיל ותיק מאוד בפת"ח, והיה אחראי על מנגנון הרכש והכספים בארגון זה.

העד ציין כי מסר לנאשם דף המפרט בשפה הערבית את זכויותיו כעצור וכנחקר, אך הוא לא הקריא לו אותו בעצמו. הוא אישר כי המשפט הראשון שרשם בזכ"ד היה המשפט הראשון שאמר לו הנאשם, והוא כי "נמאס לנאשם מהסיפור של קארין A".

העד התבקש לתאר את התרשמותו ממצבו של הנאשם בחקירה הראשונה שהתנהלה לפנות בוקר, ואמר כי הוא זכר שנכנס איש מבוגר, עייף יחסית, בהתאם לשעה בה הגיע. הם שוחחו כרגיל, והוא זכר כי הנאשם היה מעשן כבד, קיבל הרבה סיגריות, וכי השיחה התנהלה באווירה חיובית. הוא לא זכר אם הנאשם חיה נסער או מדוכא, ולא זכר דבר חריג אחר. לדבריו, למיטב הבנתו, האמירה של הנאשם ש"נמאס לו" מתיישבת עם העובדה שהיה במעצר הגנתי או מניעתי בעקבות פרשת קארין A.

העד עמד על כך שתפקידו להגיע לחקר האמת, ואם הנאשם היה מוסר תזה הגיונית שהייתה מתיישבת עם המידע המודיעיני, הוא היה מקבל אותה.

העד חזר ואמר כי הוא לא זוכר אם הנאשם היה אזוק בחקירות שערך, אבל אם היה שימוש באזיקים הרי זה רק אם העד הרגיש מאויים. הוא הוסיף כי הוא לא זוכר דבר כזה, ואם הנאשם היה צועק או משתולל הוא היה רושם זאת.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 העד חזר והדגיש כי מסר את דף הזכויות והחובות לנאשם, ושם רשומות זכויותיו. הוא עצמו לא
2 אמר לנאשם כי זכותו לשמור על זכות השתיקה או להיות מיוצג בידי עו"ד.

3
4 העד עמד על כך שאם הנאשם היה מתלונן בפניו על שלא נותנים לו להכניס למתקן המעצר את
5 תרופותיו, או כי הוא מרגיש רע ואינו מקבל עזרה מרופא הכלא, הוא היה רושם זאת. עם זאת,
6 ציין כי ידע שהנאשם הוא אדם חולה. הוא אישית לא קיבל כל פנייה על הכנסת תרופות.

7
8 העד חזר והדגיש כי חקר האמת הוא "קדוש" והוא המטרה, ולכן כאשר הנאשם אמר לו שהוא
9 מוכן "להודות בכל דבר", הסביר לו כי אין מקום לדיבורים אלה ועליו לספר בעצמו מבלי להוסיף
10 או לגרוע. הוא התרשם שהנאשם לא מוכן להודות בכל דבר, וידע לעמוד על שלו בחקירה. העד
11 אמר כי חקירת הנאשם נמשכה מאחר שהיו נושאים שדרשו ליבון והבהרה, והיו ידיעות אחרות
12 שהוא בחר להכחיש או לא להסביר אותן.

14 עדותו של המכונה "ג'ינו"

15
16 עד זה היה חוקר שב"כ שנטל חלק בחקירתו של הנאשם, וציין בפתח דבריו כי מאחר שחלפו
17 שנתיים ממועד החקירה, חלק ממנה הוא לא זכר.

18
19 העד עומת עם טיעוני הזוטא, ומסר כי הנאשם קיבל טיפול רפואי ממרפאת הכלא. הוא זכר
20 שבאחד הזכ"דים מסר הנאשם שיש לו פולטיפים בקיבה, ותוך זמן קצר הוצא לבדיקה ולטיפול
21 רפואי. העד מסר כי כחוקר הוא אינו חסמכות בנוגע להעברת תרופות לנאשם, וכי ההחלטות
22 בנושא זה הן של רופא הכלא. עוד ציין כי לא זכור לו מקרה בו הנאשם הסב את תשומת ליבו לכך
23 שהוא זקוק לטיפול תרופתי.

24
25 העד הכחיש כי הנאשם היה אזוק ברגליו בחקירות בהן נכח, והוסיף כי הנאשם נאזק בידיו לאחר
26 שחבט בעצמו ולאחר שהוזהר כי אם ימשיך לחבוט בעצמו ייאזק, על מנת שלא יוכל לפגוע בעצמו.

27
28 העד טען כי לא היה מקרה בו הושאר הנאשם אזוק לבדו בחדר למשך 4-7 שעות, וטען כי לא אמר
29 לנאשם שכוחות צה"ל חרסו את ביתו והשמידו עצים ודבש. העד הוסיף כי אף לא נאמר על ידו
30 לנאשם שאם יודה הוא יצא לחופשי לאור גילו.

31
32 העד ציין כי לא פעם אמר לנאשם שהוא מסתיר מידע ומסרב לתיתו לחוקריו, אולם לא השתמש
33 באליומות, איומים או ניסיונות הפחדה.

34
35 בחקירתו הנגדית נשאל העד ביחס למשמעות האמירה לנאשם כי "הובא לחקירה על מנת להודות
36 בכבוד". העד מסר כי להודות באמת זה כבוד, ומסרתו כחוקר היא שהנחקר יודה הודאת אמת.

37
38 העד ציין כי נושא החקירה היה מעורבותו של הנאשם בנושא הספינה קארין א, קשריו למימון
39 והברחת אמל"ח, וקשריו לאיראנים ולאחרים ממדינות ערב, שמסרתם ביצוע פח"ע נגד ישראל.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

העד מסר כי רשם בזכ"ד שהנאשם "התנהג כילד קטן", שכן חרף גילו המבוגר התנהג לפעמים בחקירה בצורה ילדותית. כשהתבקש להסביר למה הכוונה ענה, שהתנהגות ילדותית היא כשאדם נחקר על מידע ומוטר גרסת כיסוי הפוטרת אותו מאחריות, אף שהוא יודע שחוקריו יודעים על מה הם מדברים איתו.

העד ציין שנאמר לנאשם כי אל לו "להתנהג כמו פרחח", ובמילה "פרחח" כוונתו הייתה לאדם שצועק, משקר, חסר כבוד שעושה הכול כדי להציל את עורו.

העד ציין כי ככל הנראה ידע באותה עת על כך שהנאשם נחקר לפנות בוקר על ידי החוקר המכונה 'האדי', אולם לא מצא כל מניעה מלחקור את הנאשם עד השעה 18:00.

העד נשאל על דבריו מחקירה שתועדה בזכ"ד מיום 20.3.06, בה נרשם שאמר לנאשם שאין זה מקרה שמעצרו הוארך ב-18 ימים לאור המידע הרב שהוא מסתיר מחוקריו. נטען בפניו כי בכך הוא אמר לנאשם למעשה, כי ככל שישתיר מידע מעצרו יתמשך. העד חשיב על כך שניתן להבין שבית המשפט החליט להאריך את המעצר בהסתמך על המידע שהיה בפניו. העד נשאל על התבטאות נוספת שלו כלפי הנחקר שתועדה בזכ"ד מיום 27.3.06. שם נרשם כי אמר לנאשם ש"בסופו של דבר יודה". נטען בפני העד כי ההגיון אומר שהמשמעות הינה שעד שהנאשם לא יודה – החקירה לא תסתיים. העד חשיב כי זה לא מה שנכתב, ובסופו של דבר הנאשם אכן העביר הרבה מידע.

העד נשאל על המקרים בהם הנאשם היכה את עצמו נאמר כי הוא זוכר שהנאשם היכה את עצמו מספר פעמים בכפות ידיו, ומספר פעמים הצליחו להרגיע אותו על ידי בקשות שיפסיק זאת. עוד ציין העד כי לדעתו זו התנהגות ילדותית. העד נשאל אם אין התנהגות זו מעידה על ייאוש של הנאשם, והשיב כי להערכתו זו הייתה הצגה, שכן עובדה שלאחר מכן הנאשם מסר עוד הרבה מידע.

עדויות עדי התביעה במשפט הזוטא - סיכום ביניים

ניתן לחלק את העדויות שנשמעו לעדויות אנשי המשטרה ולעדויות אנשי השב"כ. אנשי המשטרה מסרו כי החקירה נוהלה בנינוחות, ללא בעיה כלשהי, וכי הנאשם מסר דברים מרצונו הטוב והחופשי. עוד נמסר כי הנאשם כובד במהלך החקירות במזון ובמשקה, לא הושאר לבדו, ולא הושמעו כלפיו אימים כלשהם, או הבטחות בהקשר לחקירתו.

עדי השב"כ ציינו כי הנאשם קיבל יחס של כבוד בהתאם למעמדו. הם לא הכחישו כי היו בחקירתו מקרים של "עימות" במסגרתם הטיחו בנאשם כי הוא משקר וכי הוא מסתיר מידע, אולם טענו כי הדבר הינו טבעי כחלק מחקירה. החוקרים הכחישו כי הנאשם הושאר פרקי זמן ארוכים לבדו בחזר החקירות. לדבריהם, אמנם היו מספר מקרים בהם הושאר הנחקר לבדו, אולם דובר בפרקי זמן קצרים, במהלכם היה אזוק בידיו באזיקים עם שרשרת ארוכה. עוד צויין כי הנאשם לא היה

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

305

- 1 אזוק במהלך החקירות, למעט במקרים בהם סטר לעצמו וניסה לפגוע בעצמו. גם במקרים אלה,
- 2 לאחר שהנאשם נרגע, הוסרו האזיקים.
- 3
- 4 גם חוקרי השב"כ הכחישו כי השמיעו כלפי הנאשם אימים, או כי מסרו לו שביתו נחרס וכיו"ב,
- 5 או כי הובטחו לו הבטחות שאם יודה ישוחרר מפאת גילו.
- 6
- 7 בכל הנוגע למצבו הרפואי, ציינו חוקרי השב"כ כי הטיפול בנאשם היה על ידי מרפאת הכלא,
- 8 ולאור גילו אף דאגו לכך שיקבל טיפול בהתאם לשיקול הדעת של גורמי הרפואה, עליהם אינם
- 9 אחראים.
- 10
- 11 **עדות הנאשם במשפט הזוטא – החקירה הראשית**
- 12
- 13 הנאשם פתח וציין כי הוא סובל מיתר לחץ דם, טחורים, אולקוס וכאבי גב.
- 14
- 15 הנאשם תיאר כי היה בכלא יריחו ותחת פיקוח אמריקאי ובריטי, וכיצד ביום 14.3.06 בשמונה
- 16 בבוקר החל מצור של צה"ל על המוקטעה ביריחו, עד אשר הגיע דחפור והרס את המבנה. הוא
- 17 ואחרים נלקחו למת"ק יריחו ובשעות הערב הועבר למגרש הרוסים. הנאשם ציין כי היה לו קר
- 18 כיוון שהיה לבוש בפיג'מה בלבד. ממגרש הרוסים הועבר לאשקלון, וכל אותו זמן היה נתון
- 19 באזיקים.
- 20
- 21 חקירתו בשב"כ החלה באותו הלילה ונאמר לו כי הוא חייב להודות בכל דבר. הנאשם ציין כי אמר
- 22 לחוקרו שאין נגדו דבר, והוא אדם שמבצע את עבודתו וממלא הוראות.
- 23
- 24 לטענתו, היה אזוק במהלך החקירה בידי וברגליו, וציין כי ידיו היו מלפנים. הנאשם אמר כי לא
- 25 קיבל את התרופות שהוא נוטל דרך קבע, ואף שביקש לראות רופא נאמר לו כי יראה אותו רק
- 26 למחרת. הנאשם טען כי נלקח לרופא רק לאחר שהתחנן פעמים רבות שיועבר לבדיקה. לאחר
- 27 בדיקת הרופא ניתנה לו תרופה רק נגד לחץ דם, אולם לא טיפלו בבעיותיו האחרות.
- 28
- 29 הנאשם ציין כי הוחזק בתא שגודלו מטר וחצי על שני מטר, והוא היה נרדם מהר מרוב עייפות,
- 30 אולם עקב הכאבים מהם סבל התעורר הרבה.
- 31
- 32 הנאשם אמר כי אינו זוכר רבות מחקירתו. הוא זכר שחוקריו רצו שהוא יודה שהוא קנה את
- 33 קארין A, אולם אין לו קשר לכך. לטענתו, חוקריו דיברו אליו בחוצפה, פעמים התייחסו אליו
- 34 בצורה אלימה ופעמים בצורה רגועה.
- 35
- 36 הנאשם טען כי חוקריו אמרו לו שהם מעוניינים בהודאה מפורשת ומפורטת על כך שהוא יודע על
- 37 הפרשייה של קארין A, ושאל יודה - יוכל ללכת הביתה. הנאשם טען כי אמר לחוקריו שהוא מוכן
- 38 להודות אך לא לשקר.
- 39

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 הנאשם מסר כי עורך דינו אמר לו שהרסו את ביתו, וגרפו עצים וכוורות. לדבריו, החוקרים אמרו
2 לו שהם שמעו על כך, והעניין השפיע עליו באופן שלילי.

3
4 הנאשם נשאל על ביקוריו אצל רופא הכלא, ואמר כי גם כשהיה מתלונן היה מקבל רק אקמול.
5 כשנאמר לו שלאחר שהתלונן בחקירתו על בעיות עיכול קיבל תרופה בשם "גסטרו" ענה כי אינו
6 זוכר זאת. במקרה אחר זכר הנאשם שקיבל פראפין לבעיית העצירות שלו, אולם טען כי זה היה
7 חד פעמי. לדבריו, אף שקיבל תרופות ללחץ דם, הרגיש כי זה לא עזר לו. הנאשם נשאל אם סיפר
8 לרופא על המחלות הכרוניות שלו, ואמר כי סיפר הכל וגם כי יש לו אסטמה, כי הוא מתקשה
9 לנשום בצורה טובה וכי הוא טובל מפעילות לב מואצות.

10
11 עוד ציין כי השוטר שגבה את אמרתו ישב עם דו"ח השב"כ ושאל אותו לגביו, אולם הוא אינו יודע
12 מה כתב השוטר, שכן החקירה התנהלה בערבית והדברים נרשמו בעברית.

13
14 הנאשם נשאל אם האמין שישוחרר אם ימסור את מה שחוקריו רצו לשמוע וענה שכן. לדבריו,
15 חוקריו סיפרו לו על נחקר אחר שהיה צפוי לקבל 4 מאסרי עולם, אולם מוחמד דחלאן התערב
16 בעניינו והם שחררו אותו.

17
18 הנאשם מסר כי לא ביקש מהחוקרים שיתקשרו לעו"ד, ומשפחתו היא זו שהתקשרה לעו"ד עבורו.
19 הנאשם הוסיף כי ביקש מחוקריו לראות עו"ד ותשובתם הייתה שאם יבוא עו"ד וישאל עליו הם
20 יתנו לו לראות אותו.

21 22 עדות הנאשם במשפט הזוטא – החקירה הנגדית

23
24 הנאשם מסר כי הרגיש מושפל בחקירתו. עוד מסר כי אמר לחוקריו את כל מה שהם רצו לשמוע.
25 לאחר מכן נשאל הנאשם באיזה שלב של החקירה "נשבר". הנאשם לא השיב על כך ישירות ותחת
26 זאת טען כי מההתחלה אמר לחוקריו שמה שיש לו לומר הוא יספר, ואת מה שהוא ידע הוא אכן
27 סיפר. כשנשאל אם הדברים שמסר ביום הראשון לחקירתו נאמרו לאחר לחץ, ענה כי סיפר את
28 הדברים כי זה מה שקרה וכיון שלא דובר בעניין סודי עוד טען כי בחקירתו לא שיקר בשום שלב,
29 וסיפר את מה שהוא ידע, אולם אינו יודע מה נרשם בעברית.

30
31 לטענתו, חוקריו השפילו אותו, אמרו לו שהוא שקרן ודיברו אליו בצורה "מלוכלכת". עוד טען כי
32 היו עוזבים אותו בחדר ריק לבד כשהוא אזוק, וחוזרים רק כעבור כמה שעות.

33
34 הנאשם אמר כי בחקירתו פעל לפי הוראות החוקרים ובודאי לא הכתיב דרישות או את תנאי
35 החקירה. כשנשאל כיצד מצא את הכוח לומר לחוקריו כי "מדינת ישראל חייבת לו כסף", לא
36 השיב תשובה ישירה. הנאשם אישר כי עישן בחקירתו ואמר כי לקח סיגריות מחוקריו בהתאם
37 לבקשתו. הנאשם נשאל מה עוד קיבל והשיב "כלום". כשנשאל באופן ספציפי, אם קיבל קוראן,
38 קפה, תה ולבנים, ענה שקיבל. לדבריו הוא לא ביקש זאת אלא חוקריו הביאו לו.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 הנאשם חזר על כך שהיה נתון בלחץ כבר מהיום הראשון, אולם הדגיש כי בחקירתו מסר רק את
2 האמת. עוד ציין כי הכחיש כל קשר לספינה קארין A וכי התעקש על כך.

3
4 לשאלות בית המשפט ענה כי הדברים הרשומים באמרתיו תורגמו לו, אולם הוא לא ידע מה
5 נרשם בפועל. עוד ציין הנאשם כי היה מתעצבן לעיתים בחקירתו ("מרוב הדיבורים הבן אדם
6 משתגע") אולם עצביו התבטאו בכך שהוא "התפוצץ מבפנים" ולא הראה זאת לחוקריו.

7 עדותו של מוחמד ח'ג'אזי

8
9 עד זה מסר כי היה עם הנאשם באותו תא בכלא אשקלון באפריל 2006, למשך כשבועיים. הוא
10 מסר כי הנאשם היה חולה וחלש והיה קשה לו לנשום, ללכת או לעמוד על רגליו. הוא טען כי
11 פעמים רבות הוא וחבריו לתא דפקו על דלת התא וביקשו רופא עבור הנאשם, כי "הוא הולך
12 למות" והסוהרים נתנו לנאשם "מקסימום אקמול". הוא ציין כי מעולם לא הגיע רופא לתא.

13
14 בחקירתו הנגדית ציין העד כי היה עם הנאשם בתא החל מ-12/04/06 למיטב זכרונו. הוא טען כי
15 בתקופה של השבועיים שהיה יחד עם הנאשם בתא יצא זה רק לשירותים ולמקלחת, ולאחר מכן
16 הוסיף כי יצא גם לחקירות. כשנשאל לתגובתו לכך שישנם מסמכים רבים של חובשים ורופאים כי
17 ראו את הנאשם באותה תקופה, ענה כי בתקופה שהיו ביחד זה לא קרה. עוד הוסיף כי כל פעם
18 שהנאשם חזר מחקירה הוא סיפר להם (לחבריו לתא) על כך. העד התבקש לומר שמות אנשים
19 נוספים איתם ישב באותה תקופה וענה כי יש אנשים שהוא זוכר את שמותיהם, אך לא נקב בשם
20 כלשהו.

21
22 העד ציין כי הנאשם אמר לו שהחקירה גורמת לו ללחץ נפשי, שהוא כל הזמן היה כפות לכיסא
23 ושהוא קיבל יחס רע. עוד אמר לו הנאשם שהוא סובל מסרטן והוא צריך תרופות. העד אמר כי
24 הנאשם לא סיפר על הדברים שקיבל מחוקריו, כגון פירות, סיגריות ותחתונים.

25 הכרעה במשפט הזוטא

26
27
28
29 ניתן לומר שטיעוני הזוטא מעלים טיעונים בתחום ה"השפלה", נקיטה בשיטת חקירה בלתי הוגנת
30 על ידי יצירת לחץ נפשי בלתי הוגן כמו גם פיתוי והשאה. ההכרעה במקרה זה הינה הכרעה
31 עובדתית, הנובעת מהתרשמותו הבלתי אמצעית מהדברים שנאמרו בפנינו.

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

הערכת העדויות במשפט הזוטא – מהימנות ומשקלמהימנות עדי התביעה

לא מצאנו כי עדי התביעה היו חסרי אמינות, כפי שביקשה לטעון ההגנה. אכן, אין ספק כי הנאשם היה נתון בחקירה במהלכה ביקשו החוקרים לקבל מידע רב ככל האפשר מהנאשם בנוגע לפעילותו במימון הטרור הפלסטיני.

ככל חקירה, היא לא התנהלה בתנאים נוחים ונעימים. הנאשם היה כלוא במתקן חקירות, ונחקר תקופה ממושכת. יחד עם זאת, ישנו פער בין חוסר הנוחות האינהרנטי לקיומם של חקירה, לבין נקיטת אמצעים שיכולים לשלול את רצונו החופשי ואת יכולתו לבחור אם למסור מידע מפליל על עצמו.

בעולה מהכתוב באמרות, ועל כך לא חלק הנאשם בעדותו, במהלך חקירתו במשטרה הוא קיבל סיגריות לעישון כאוות נפשו, וכובד בשתייה ובמזון במהלך החקירה. כך למשל, באמרה מיום 19.3.06 גליון 5 ש' 132 נרשם "בשלב זה החשוד מבקש להתפלל והודאת החשוד מופסקת לעניין זה", וכן נרשם בגליון 6 ש' 164 במהלך חודאתו כובד החשוד בשתייה חמה, שתייה קרה ועוגיות". באמרה מיום 20.3.06 עמ' 1 ש' 18 נכתב "החשוד מקבל סיגריה ומעשן" ובהמשך (עמ' 2 ש' 19) נרשם כי "החשוד מקבל מים לבקשתו כדי לבלוע כדור". באמרה מיום 22.3.06 גליון 5 ש' 118 נרשם כי כובד בשתייה חמה, שתייה קרה וסיגריות, ובאמרה מיום 30.3.06 גליון 6 ש' 144 נרשם דבר דומה. גם באמרות שנבנו ביום 2.4.06 (ת/9 ות/10) נרשם כי קיבל כיבוד. קשה לתאר מצב בו חקירה מתנהלת באופן דורסני ואכזרי, כטענת ההגנה, ואגב כך ניתנת לנאשם האפשרות להתפלל, לעשן כרצונו, לאכול ולשתות, וכמובן ליטול תרופות.

יש לומר כי כיבוד כגון אוכל שתייה וסיגריות ניתן לנאשם גם במהלך חקירותיו בשב"כ. כבר בחקירתו הראשונה (זכ"ד מיום 15.3.06 שעה 02:40) כובד בקפה, ובחקירה שלאחר מכן (זכ"ד מיום 15.3.06 שעה 10:55) כובד בארוחת צהריים, סיגריות וקפה. ניתן לראות כי יחס זה נמשך לאורך כל חקירותיו, וכמעט בכל זכ"ד מופיע כי הנאשם קיבל אוכל, שתייה וסיגריות. אף ניתנו לו קוראן (זכ"ד 16.3.06 שעה 10:00, זכ"ד מיום 21.3.06 שעה 12:00), האפשרות לצאת לשירותים (זכ"ד מיום 20.3.06 שעה 11:40) והאפשרות להעלות בעיות הנוגעות לתנאי כליאתו בפני חוקריו (זכ"ד מיום 3.4.06 שעה 11:00, סעיף 1). הנאשם לא חלק על קביעות אלה שבזכ"דים. יחס זה אינו אופייני למי שמבקשים לרמוס את רצונו החופשי, להשפילו ולפגוע בו.

מעבר לנושא התקרבות שהוגשה לנאשם, מחזכ"דים מחקירת השב"כ לא עולה כי דובר בנחקר "שבור" ומושפל, שכן הנאשם התייחס פעמים רבות לנושאים שאינם קשורים לחקירה, כנושאים פוליטיים ומדיניים כלליים (זכ"ד מיום 16.3.06 שעה 10:00 סעיפים 24-25, זכ"ד מיום 27.3.06 שעה 16:30 סעיף 1, זכ"ד מיום 11.4.06 שעה 10:00 סעיף 12), ואף אמר לחוקריו כי מדינת ישראל חייבת לו 275 אלף דולר שלקחה מארון במוקטעה (זכ"ד מיום 19.3.09 שעה 16:35, סעיף 18). התנהגות כזו אינה אופיינית למי שנשבר בחקירתו ומוכן לרצות את חוקריו ולומר כל דבר שהם

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

רוצים רק על מנת שהחקירה תסתיים, אלא למי שמרגיש מספיק בטוח בעצמו כדי לומר את אשר על ליבו.

חשוב להדגיש כי עדי התביעה לא ניסו לייפות את תנאי החקירה. הם לא הכחישו כי היו תקופות קצרות בהן הושאר לבדו בחדר, ואז נותר אזור, אולם נטען כי דובר בפרקי זמן קצרים. הם אף לא הכחישו כי הנאשם נאזק לאחר שסטר לעצמו והחל להשתולל (זכ"ד מיום 21.3.06 שעה 12:00 סעיפים 2-3). החוקרים אף לא טענו כי הנאשם היה אדם נינוח ושליו, אלא אמרו כי הנאשם הינו אדם מהיר חימה, ואת זעמו היה מפנה כלפי עצמו, ולכן נדרשו לאזקו לעתים. הם גם לא הכחישו כי מדי פעם פנו לנאשם במילים שלא נעמו לאוזנו – כגון אמירה שהנאשם משקר, מתנהג בילדותיות או כפרחח – אך לא הוכח כי נקטו השפלה כשיטת חקירה.

תיאור זה של החוקרים נראה לנו אמין. לא מצאנו כי יש בו פירוכות או סתירות, והוא תואם את הדברים הרשומים בזכ"דים, ובמידה מסוימת את עדותו של הנאשם בבית המשפט. דוק: ישנו פער משמעותי בין עדות הנאשם בבית המשפט, לבין טיעוני הזוטא שהעלתה ההגנה בתחילה – טיעונים שנזנחו בשלב הסיכומים לאור עדות הנאשם. כבר עתה ניתן לומר שהרושם העולה מעדותו של הנאשם לא תאם את טיעוני הזוטא שמסר.

אמינות עדותו של מוחמד חגי'אזי

בטרם נדון במהימנותו של הנאשם נקדים ונאמר כי אמינותו של מוחמד חגי'אזי בענייני הייתה נמוכה מאוד. תמוה בעינינו כיצד העד זכר "היטב" את כל שקרה לנאשם, וכיצד "התחננו" לטיפול רפואי עבורו שלא ניתן, אולם לא ידע לומר מי עוד היה כלוא איתו בתא בתקופה זו. דבריו אף אינם מתיישבים עם תיקו הרפואי של הנאשם, ממנו עולה כי גם במהלך התקופה עליה העיד מוחמד חגי'אזי, טופל הנאשם מספר פעמים על ידי מרפאת הכלא. על פניו נראה היה כי עדותו של מוחמד חגי'אזי הינה עדות שכל מטרתה לסייע לנאשם במשפטו, וכך, לכל הפחות, הוקצן עד מאוד מצבו הרפואי של הנאשם. עוד יש לומר כי מוחמד חגי'אזי אמר שהנאשם הותלון בפניו על כך שהוחזק כפות לכיסא – טענה שהנאשם עצמו לא חזר עליה. לפיכך, לא מצאנו לנכון להעניק לעדותו של מוחמד חגי'אזי משקל כלשהו.

מהימנות הנאשם – כללי

הנאשם טען, באופן חד משמעי, כי לא מסר בחקירתו דבר שאינו אמת. למרות ניסיונו של התובע להבין באיזה שלב "נשבר" הנאשם והחל למסור לחוקריו דברים בהתאם לרצונם כביכול, עמד הנאשם על כך כי מסר את כל הידוע לו בלא בעיה כלשהי. הנאשם הכחיש כי קשר עצמו לספינה קארין A, בניגוד למופיע באמרות המשטרתיות.

נראה כי הגם שהנאשם טען כי חש מושפל, לא היה בכך, בהתאם לטענתו, כדי להשפיע עליו לומר דבר שלא היה ברצונו לומר. נדגיש כי הנאשם לא טען שגם את דברי האמת שמסר סירב למסור לחוקריו, וזו הוצאה ממנו שלא באופן חופשי ומרצון. הנאשם טען לאורך עדותו בפנינו כי מסר

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 דברי אמת, כי דברים אלה נמסרו מרצונו כיוון שלא התבייש בהם וכיוון שלא היה בהם משום סוד
2 כלשהו.

3
4 כאמור, הדבר היחיד שהנאשם לא היה מוכן לקבל היו הדברים הרשומים באמרותיו, ולטענתו
5 המדובר בדברים שלא נרשמו מפיו, ומכיוון שאינו יודע לקרוא עברית, לא יכול היה לדעת כי אלה
6 נכתבו. נראה כי הנאשם זנח את טיעון הזוטא לפיו חוקרי המשטרה איימו עליו ב"תוהו ובוהו" אם
7 לא יתזכר על הרשום בזכ"דים של חוקרי השב"כ, שכן לא הזכיר זאת בעדותו בפניו כלל.

8
9 עוד נציין כי הרושם הבלתי אמצעי מעדות הנאשם היה של מי שהגזים בעוצמת החשפלה שחש
10 ובטענות בנוגע ליחס שקיבל, בהתאם לקו הנטען במשפט הזוטא. מכל מקום, גם אם סובייקטיבית
11 חש השפלה במצב אליו נקלע, נדגיש כי הוא לא היה מוכן לאשר ולומר כי מסר דבר שאינו נכון, או
12 כי נשבר בחקירתו. הרושם שלנו הוא כי הנאשם נקט קו "עצמאי" מקו ההגנה במשפט, ביחס
13 לדברים שהוא חשב שצריך להשמיע לבית המשפט. הנאשם רצה לומר שמסר רק דברים נכונים
14 ואמיתיים מרצונו, אך באותה עת לומר שסבל בחקירתו. הדברים אינם יכולים להתיישב עם
15 הטענה כי אמרותיו נגבו שלא מרצונו החופשי. ברור שסיטואציה של חקירה אינה נוחה ואינה
16 נעימה, ודאי לא לאדם מבוגר שהחזיק בעבר בעמדה בכירה. עם זאת, לא התרשמנו כי הנאשם חש
17 בשלב כלשהו בחקירה מצוקה שמנעה ממנו לבוא בדרישות או שהובילה אותו לומר דברים שלא
18 מרצונו הטוב והחופשי.

19 20 מהימנות הנאשם – הטיפול הרפואי

21
22 טענותיו של הנאשם בנוגע לטיפול רפואי או העדרו אינן מתיישבות כלל עם המצוי בתיקו הרפואי.
23 כך, למשל, במסמך המתעד את בדיקתו לפני קליטתו במתקן הכליאה ביום 14.3.06 נכתב מפיו של
24 הנאשם כי "מציין שלשול כרוני, נוטל COLATAL לפי הצורך, שולל מחלת לב, סוכר, יל"ד או
25 בעיות אחרות". ביום 15.3.06 בשעה 19:14 נבדק שוב בכלא שקמה. גם במקרה זה, ואף שנבדק על
26 ידי רופא אחר, הרי בחלק בו נשאל על מחלות בעבר נרשם "שולל", וכן נרשם כי הוא משתמש
27 בתרופה אחת והיא COLATAL לקיבה. רישומים אלה אינם מתיישבים כלל עם דבריו כי הוא סבל
28 מבעיות רבות וכי מסר את הדברים לרופאי הכלא. ביום 15.3.06 בשעה 18:15 שוב הובא בפני
29 רופא, ושם נרשם כי הנאשם התלונן על עצירות וצרבת וניתן לו טיפול תרופתי. עניינו הרואות, כי
30 ברגע בו התלונן הנאשם על בעיה כלשהי, לא רק שלא נמנעה ממנו גישה לרופא, אלא הוא נבדק על
31 ידי רופא ארבע שעות בלבד לאחר פעם הקודמת בה נבדק על ידי רופא. כמו כן ראה הנאשם רופא
32 ביום 19.3.06, וגם במקרה זה ניתנו לו תרופות. לא למותר לציין כי התרופות אינן "אקמול" כפי
33 שנטען, אלא תרופות אחרות (משלושה סוגים שונים).

34
35 הנאשם נבדק על ידי רופא וקיבל טיפול לבעיית העצירות גם בימים 20.3.06, ו-21.3.06. ביום
36 22.3.06 הובא הנאשם לבדיקה יזומה, היינו ביוזמת רשויות הכליאה ולא לבקשתו, ובעקבות
37 תלונותיו נקבע כי ייערך לו מעקב לחץ דם יומי ואף נרשמו לו תרופות. באותו יום בשעה 19:00
38 נרשם כי נבדק שוב על ידי רופא "על פי בקשה של חוקר".

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

1 לא רק שנרשמו לו תרופות שונות ומסוגים שונים, אלא גם טענתו כי קיבל רק פעם אחת שמן
2 פראפין אינה תואמת את הרישומים הרפואיים, מהם עולה כי קיבל פראפין במספר הזדמנויות,
3 בתאריכים 20.3.06, 21.3.06, 30.3.06, 1.4.06, 3.4.06, 4.4.06 ו-17.4.06.

4
5 לפיכך, נראה כי טענתו של הנאשם בכל חנוגע להעדר טיפול רפואי - אין להן על מה לסמוך.
6 הנאשם קיבל תרופות שונות כנדרש בהתאם למצבו, ראה רופא פעמים רבות - אחת מהן אפילו
7 ביוזמת חוקרו - וזכה לטיפול בהתאם לשיקול דעת רופאיו. נראה כי טענתו בנוגע לטיפול
8 הרפואי נועדה להעצים את טיעוני הוועדה, בלא שיש להן בסיס כלשהו במציאות, והדבר משליך על
9 חוסר אמינותו בפניו.

10 11 מהימנות הנאשם - שלב החקירה

12
13 מלבד הנושא הרפואי, עליו עמדנו לעיל, ניתן להצביע על ניסיונו של הנאשם לומר כי לא קיבל דבר
14 מחוקריו כדוגמא נוספת לחוסר האמינות של הנאשם - טענה שנועדה להפריז בתיאור מצבו הקשה
15 בחקירה. מרגע שעומת עם הדברים שקיבל (ארוחות, זמן לתפילה, סיגריות, קפה, תה, קוראן,
16 תחתונים), "פתאום נזכר" ואישר כי אלה אכן ניתנו לו, אולם הוסיף כי ניתנו לו שלא לבקשתו.
17 בנוסף, הנאשם עצמו ציין כי כל מה שהיה בחקירתו גרם לו "להתפוצץ מבפנים", וחוא כלל לא
18 הראה זאת לחוקריו - בניגוד לדברים מפורשים שנכתבו בזכ"דים ועליהם העידו החוקרים, כי
19 הנאשם איבד את שלוותו מפעם לפעם, ועל כן נאלצו לאזוק אותו. אין זה הגיוני כי החוקרים
20 ימצאו וירשמו כי הנאשם סטר לעצמו וכי נאלצו לאזוק אותו בעקבות כך, אם הדבר לא התרחש.
21 טענת הנאשם כי הוא רק "התפוצץ מבפנים" אינה מתיישבת עם רישומי החוקרים ועדויותיהם
22 בפניו, והיא חלק מחקו בו נקט על מנת להראות כי השפילו אותו מצד אחד, אולם הוא לא נכנע
23 לחוקריו מצד שני. אנו העדפנו את עדותם של החוקרים בעניין זה.

24
25 יש לומר כי הרושם מעדותו של הנאשם היה של אדם המודע היטב לדברים שנאמרו על ידו הן
26 בבית המשפט והן בחקירתו בשב"כ ובמשטרה, אולם הוא דבק בגרסה שנעשה לו עוול. עוול זה,
27 לשיטתו, לא נגרם מהדברים שהוא אמר בחקירתו, אלא כתוצאה מהחשפלה שנקטה כלפיו
28 כעומדת בפני עצמה, ולא ככזו שהשפיעה עליו בחקירה. עוד גורם לעוול זה נובע מדברים שנרשמו
29 בעברית ללא אישורו ושלא בהתאם לדברים שאמר. דוק: הנאשם אישר בעדותו בפניו כי
30 הדברים הרשומים לכאורה מפיו באמרותיו תורגמו לו, כפי שצינו חוקרי המשטרה, אולם טען כי
31 אינו יודע מה נכתב כיוון שאינו יודע עברית.

32
33 לא מצאנו להאמין לנאשם בנקודה זו. לא התרשמו כי חוקרי השב"כ והמשטרה רשמו דברים
34 אחרים מאלה שמסר להם הנאשם, או כי טילפו את הדברים שנרשמו בעברית עת תרגמו לו אותם,
35 או כי הפעילו עליו לחץ ששלל את יכולתו לבחור אם למסור דברים לחוקריו. נראה כי הנאשם ידע
36 היטב מדוע הוא נמצא בחקירה, ידע היטב מה מחפשים חוקריו, ובהתאם לכך התנהל בחקירתו.
37 הנאשם מודע לכך שמסר דברים בנוגע לפעילותו ביחס לקארין A - דברים שאינם מתיישבים עם
38 גרסתו הנוכחית כי אינו קשור לספינת הנשק.

1 יתר על כן, הדברים הרשומים בזכ"די החקירה מצביעים על כך שהנאשם מסר פרטים רבים, כפי
2 שהעיד בפנינו, כבר ביומו הראשון בחקירה. יחד עם זאת, הנאשם לא מסר מיד את כל הידוע לו,
3 שכן חקירתו הייתה "חקירה מתפתחת", ונוספו בה עם הזמן פרטים שונים בנוגע לפעילותו. כעולה
4 מהזכ"דים, בתחילה כשהוטחו בו טענות נהג להכחיש, אולם כשהציגו לו ראיות המפריכות את
5 הכחשתו החל לספר את הידוע לו. התנהלות כזו מלמדת דווקא על אדם המתנהל באופן מחושב,
6 ומוכן לספר דברים רק כאשר הוא יודע שממילא יש לחוקריו את המידע על כך, מבלי שהוא מנדב
7 מידע נוסף. אם הייתה יכולה לעלות טענה כאילו הפרטים הנוספים שמסר בעקבות הראיות
8 שהוצגו לו נמסרו בעקבות הלחץ שהופעל בחקירה, אזי הנאשם עצמו סותר וחפריך טענה זו.

10 מהימנות הנאשם - סיכום

11
12 אל מול הרושם האמין של חוקרי המשטרה והשב"כ, אנו יכולים לומר כי עדותו של הנאשם לא
13 הייתה אמينة במיוחד. כאמור, על פי עדותו של הנאשם עצמו, "השפלתו" ו"מצבו הרפואי" לא
14 שינו דבר מיכולתו לומר את הדברים שרצה לומר, אף לגרום לו לומר דברים שלא רצה. לא היה
15 שלב בו הלחץ בחקירה הוביל אותו לחודות בדבר כלשהו בניגוד לרצונו, ולא היה שום שלב בו
16 "נשבר".

17
18 מכלל הראיות במשפט הזוטא שוכנענו כי אמרותיו בפני חוקרי המשטרה נגבו באופן נינוח וללא כל
19 לחץ פסול. בניגוד למה שנטען בטיעוני הזוטא הוא לא ניסה להעמיד את חוקרי המשטרה על
20 טעויות שנפלו בזכ"דים, ואף אחד מהם לא אמר לו כ"י יקרה "תוהו ובוהו" אם לא יודה. שוכנענו
21 כי חוקריו לא מסרו לו הבטחות כי אם יודה ישוחרר, לא אמרו לו דבר בכל הנוגע להרס ביתו (דבר
22 אותו חלק מהחוקרים כלל לא ידעו עד מועד הדיון בפנינו) ולפיכך, אין לנו אלא לדחות את
23 טענותיו בדבר "השפלה" כלשהי או פיתוי והבטחות כלשהן שגרמו לו לומר דברים שלא מרצונו
24 החופשי. הנאשם קיבל טיפול רפואי מלא וכנדרש, בניגוד לדבריו, ולא היה במצבו הרפואי כדי
25 לשנות את יכולתו לומר את דבריו באופן חופשי ומרצון.

27 משפט הזוטא - הכרעה

28
29 לאור מסקנותינו מעובדותיו בכל הנוגע לאמינות עדי התביעה מחד גיסא, ולחעדר האמינות של
30 עדי ההגנה מאידך גיסא, אנו קובעים כי אמרותיו של הנאשם נגבו באופן חופשי ומרצון והינן
31 קבילות במשפט זה.

33 המשפט העיקרי

35 עדותו של מחמוד עביאת

36
37 עד זה מסר כי היה חבר בחוליה צבאית עליה היה אחראי עאטף עביאת, ונשפט על עבירות רצח
38 אותן ביצע. העד מסר כי הוא וחבריו לחוליה היו חיילים, והם קיבלו משכורת חודשית בסוף כל
39 חודש. העד טען כי הוא לא יודע מי העביר להם את המשכורות. העד עומת עם זכ"ד מחקירתו

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

1 כשב"כ בו נרשם כי את המשכורות העביר פואד שובכי. העד טען כי אינו מכיר את פואד שובכי,
2 ומעולם לא שמע את השם הזה. העד טען כי מי שהעביר להם את המשכורות היה אדם בשם פואד
3 שומאלי, שהיה פקיד במשרד הכספים. בחקירתו הנגדית ציין כי מעולם לא ראה את הנאשם ולא
4 קיבל ממנו כסף, וכלל אינו יודע מי אחראי הכספים ברש"פ.

5 6 אמרות הנאשם במשטרה

7
8 הנאשם מסר שמונה אמרות משטרתיות, מלבד הזכ"דים הרבים שנבנו ממנו בשב"כ. לחלן נסקור
9 כרונולוגית את האמרות שנבנו ממנו ואת הדברים שמסר בהן - דברים התואמים ככלל את
10 הדברים שמסר בחקירתו בשב"כ.

11
12 ת/5 - אמרת הנאשם מיום 19.3.09: באמרה זו מסר הנאשם אודות פעילותו במסגרת הארגון
13 לשחרור פלסטיין (אש"ף) לפני שנת 2000. בהמשך האמרה מסר כי בשנת 2000 הייתה פגישה
14 במשרדי יאסר ערפאת בנוכחות עראזק מג'אידה, חאגי אסמעיל ג'אבר, ע'אזי ג'באלי, סלים
15 בורדני, מחמד דחלאן, רשיד אבו שבאכ, אמין אל הינדי, מוסא ערפאת ומחמוד אבו מרוזק. יאסר
16 ערפאת אמר להם לקנות כל נשק שייכנס לעזה או לגדה וכל אחד מהבכירים הללו שהייתה לו
17 הצעה (לרכישת נשק - ל.צ.), היה מגיע אל הנאשם עם נייר עבודה, הנאשם היה מעבירו ליאסר
18 ערפאת, ולאחר שזה חתם היה הנאשם מאשר לאנשיו להעביר כסף לאותו בכיר. הנאשם מפרט
19 דוגמאות לכמויות וסוגי הנשק שניקנו וסכומי הכסף ששולמו תמורתם.

20
21 הנאשם הוסיף כי ביולי 2001, פתחי ראזם ועאדל מוגרבי הבריחו מלבנון מיכל עם פצצות אר. פי. גי.
22 ומטולים שהגיעו מחיזבאללה, באישורו של יאסר ערפאת, והכוח הימי לקח אותם. הוא שילם
23 לפתחי ראזם 50,000 דולר באישור ערפאת.

24
25 הנאשם הוסיף כי פגש בירדן את פתחי ראזם, שמסר לו כי נפגש עם פעילי חיזבאללה ועם איראני
26 וסיכם איתם כי הם יעבירו שלושה מיכלים עם נשק על גבי ספינה. הוא ביקש מהנאשם לדבר על
27 כך עם יאסר ערפאת, כדי שיתן כסף. הנאשם מסר על כך לערפאת וזה נתן הוראה לחרבי צרצור
28 שיתן לכך כסף. הנאשם גם מסר כי פגש בתימן את תייסיר עגינה שסיפר לו שעאדל מוגרבי ביקש
29 שיכינו לו ולעומר עכאווי דרכון, וכי הוא (עאדל) בא לראות את הספינה קארין A שהגיעה לתימן
30 עם הנשק.

31
32 ת/1 - אמרת הנאשם מיום 20.3.06: באמרה זו מסר הנאשם כי פגש בשנת 2001 בירדן בפתחי
33 ראזם וזה מסר לו אודות מגעים עם האיראנים, לפיהם האחרונים מוכנים לשלם עבור ספינת נשק.
34 פתחי אמר לנאשם כי צריך שהוא (הנאשם) יפגוש בנציג האיראני בדובאי. הנאשם מסר כי הגיע
35 לדובאי ושם יחד עם עאדל מוגרבי פגש שני נציגים איראנים - אבו מחמד ואחמד סאלם.
36 האיראנים מסרו לנאשם ולעאדל כי הם מוכנים לממן אימונים של פלסטינים בלבנון ובאירן וכי
37 הם מוכנים לעזור בכסף ובנשק. הנאשם הוסיף כי עאדל כתב דו"ח לערפאת והם אמרו לאיראנים
38 כי לאחר שתהיה תשובה מערפאת הם יודיעו על כך לאיראנים. לטענתו, כשערפאת ראה את

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

הדו"ח הוא הגיב בכעס ואמר כי האיראנים שקרנים. עוד מסר הנאשם באמרה זו על מגעיו עם העיראקים ועל הסכמתם להעניק במתנה שני מיליון חביות נפט לפלסטינים.

ת/6 – אמרת הנאשם מיום 22.3.06: באמרה זו מסר הנאשם פרטים נוספים אודות הפגישה עם האיראנים. הוא מסר כי מי שיצר קשר ראשוני עמם היה אבו חסן אל זינב. הנאשם הפגישו עם פתחי ראזם והשניים יצאו לפגוש את האיראנים בדובאי. לאחר מפגש זה מסר פתחי ראזם לנאשם כי האיראנים מבקשים לפגוש אותו. הנאשם יצא לדובאי לקנות מכוניות ואמר לפתחי שלאחר מכן יפגוש את האיראנים. הנאשם נשאל מדוע לא סיפר ליאסר ערפאת כי יצא לפגוש באיראנים, וענה "כי יאסר ערפאת אהב שאני מביא לו תוצאות ולא דיבורים". הנאשם יצא לדובאי, ולאחר פגישתו בנוגע למכוניות יצא לפגוש את האיראנים עם עאדל מוגרבי. מאחר שהיה עייף סוכם שייפגשו שוב בערב. הנאשם אכן פגש שוב באיראנים בערב, שאל אותם אם הם רוצים לעבוד יחדיו בשיתוף פעולה, והאיראנים מסרו שכן. עאדל דיבר עמם על נושאים צבאיים כעל הצורך באימונים מתקדמים לייצור רימוני יד ומטולים, וכי הם רוצים גם תחמושת ונשק. אחרי כן הם (ובכלל זה הנאשם) שוחחו על כיצד מקימים מפעל לייצור תחמושת בשטחי הרש"פ, והנאשם אף אמר להם כי צריך כסף, והם הסכימו גם לכך. האיראנים אף מסרו כי יעבירו נשק ותחמושת ממחשני אמל"ח שיש להם בלבנון. אחד האיראנים ביקש כי ישלחו לו סיכום יומי של חתקשורות הישראלית. הם סיכמו להמשיך ולהיפגש והנאשם אמר כי הוא יבקש רשות מיאסר ערפאת לבוא לפגישות. עאדל כתב את תוכן הפגישה והוא והנאשם חתמו על כך. כשחזר לאזור מסר הנאשם את המסמך ליאסר ערפאת, שאמר כי המדובר באנשים רמאים שרוצים להרוג אותו.

הנאשם מסר כי בשנת 2002 שמע על תפיסת קארין A. הוא הבין שיאסר ערפאת רוצה שהוא "ייקח את הנושא עליו" ולכן מסר בועדת החקירה כי יאסר ערפאת נתן את החוראות והוא היה איש קשר בין פתחי ראזם ועאדל מוגרבי לערפאת. הנאשם הוסיף כי שמע מפתחי על התכנון להביא את הספינה עוד באוגוסט 2001, חודשיים לפני המפגש עם האיראנים, וכי הפגישה עם ערפאת, בה סוכם על העברת 125,000 דולר לפתחי לפרוייקט הספינה, הייתה אחרי שפתחי היה בסוריה ובלבנון. הפגישה עם האיראנים בדובאי נועדה ליצור קשר פלסטיני-איראני וקשר של פתחי ועאדל מול משמרות המהפכה בלבנון, והוא ועאדל לא דיברו על הספינה עם האיראנים.

ת/11 – אמרת הנאשם מיום 26.3.06: באמרה זו מסר הנאשם אודות פרטי עסקאות נשק שונות להן היה שותף. בתחילה מסר כי הגיע אליו אדם וסיפר לו שמצאו בים חביות עם טילי אר.פי.גי וביקש עבור זה 7,000 דולר. הנאשם הורה לשלם את הסכום. הנאשם סיפר כי קיבל פנייה לרכישת 10 טילי אר.פי.גי תמורת 45,000 דולר, והוא העביר את הכסף לפונה. הנאשם הוסיף ומסר כי הדבר עדיף על כך שהנשק יגיע לחמאס או לארגונים אחרים. הנאשם סיפר כי בשנת 2002 גנב רשיד אבו שבאכ את כל הנשק שרכש ושהיה במחסנים שלהם. הנאשם הוסיף וסיפר כי מחמוד אבו מרוזק פנה אליו בשנת 2001, ביקש 20,000 דולר כדי להקים מפעל לייצור אמל"ח ורימוני יד, וערפאת הורה לנאשם לתת לו את הכסף. הנאשם העביר את הכסף ושמע מאוחר יותר כי היה פיצוץ בדירה ששכר מחמוד אבו מרוזק.

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

הנאשם נשאל לגבי רכישות של סירות עבור פתחי ראזם ומסר כי ערפאת הורה לו בשנת 2000 להעביר 150,000 דולר לרכישת 2 סירות דייגים. הנאשם ציין כי כסף זה העביר עוד לפני שהעביר לפתחי 125,000 דולר עבור הקארין A.

הנאשם סיפר על כספים שהעביר לצורך רכישת תחמושת בבית לחם וכן כי מימן משכורות לאנשי מחמוד עביאת. לטענתו, חלק מהכספים שהעביר שימשו למשכורות (500 ש"ח לאדם) וחלק שימש לרכישת תחמושת.

7/ - אמרת הנאשם מיום 30.3.06: הנאשם נשאל אודות היכרותו עם מחמוד זוהירי ומסר כי זה היה אחראי על רכישת אמל"ח בגדה וכי הוא רכש 1000 רובי קלציניקוב. הנאשם ציין כי הוא העביר למחמוד זוהירי את הכסף לרכישת בסך של כ-2 מיליון דולר.

הנאשם מסר כי שילם לגיומעה אבו שכרי 570,000 דולר תמורת 7 טילי סאגר ו-18 רובים סקולקלים אותם החזירו. לדבריו, את הטילים החזיק ב'דיוואן' ליד ביתו בעזה ומאוחר יותר העבירם לע/ראזק מג'אידה. הנאשם הוסיף ומסר פרטים אודות אנשים שונים אשר הביאו אמל"ח, וציין כי הוא היה מעביר את הכסף, ואת הנשק היו מחזיקים במחסן בתוך המשרד שלו. לטענתו, יאסר ערפאת היה נותן לו הוראה למי להעביר את האמל"ח, והוא היה מורה לסגנו לתת נשקים בהתאם להוראותיו של ערפאת.

הנאשם מסר כי מחמוד אבו מרוזק ייצר מטענים לע/ראזק מג'אידה, והוא העביר למג'אידה את הכסף על מנת שיועבר למחמוד אבו מרוזק. הנאשם מסר מידע גם אודות עסקאות נשק נוספות.

לנאשם הוצג במהלך החקירה מסמך (ת/8) והוא ציין כי המדובר בנייר של מחמוד אבו מרוזק עליו רשומות הצעות מחירים של נשקים, ובהתאם למחירים שצויינו התחשבן איתו על הכסף.

9/ - אמרת הנאשם מיום 2.4.06 שעה 09:50: בראשית חקירתו הופנה הנאשם לאמרתו מיום 19.3.06, בה מסר שהברית נשקים בספינה, והוא אישר כי סיפר זאת. הנאשם נשאל על מעורבותם של אחרים בחברת הנשקים וסיפר על כך. בין היתר מסר הנאשם כי ביולי 2001 מסר לפתחי ראזם 50,000 דולר בהוראת ערפאת עבור הברחת פצצות ומטולי אר.פי.גי. הנאשם ציין כי את הכסף העביר עבור ההברחה ולא עבור האמל"ח, שכן זה ניתן להם בחינם מהחיזבאללה.

הנאשם התבקש לספר שוב אודות קארין A ומסר כי פגש את פתחי ראזם בירדן, שסיפר לו כי נפגש בלבנון עם נציגי חיזבאללה ואיראן. אלה הסכימו להעביר להם 3 מיכלים עם אמל"ח במימון האיראנים, והם (הפלסטינים - צ.ל.) יצטרכו לשלם רק עבור הוצאות הספינה. הנאשם מסר כי הוצע להם לקחת נשק מאחמד ג'יבריל אולם הם לא עשו זאת. כשנשאל למה, ענה "כי יש לנו נשק בחינם מהחיזבאללה ומהאיראנים אז למה לקחת ממנו". הוא מסר כי התכנון היה להביא ספינות עם נשק לנמל עלי, והוא ופתחי שוחחו עם ערפאת ואמרו לו שצריך 125,000 דולר. יאסר ערפאת אמר לנאשם לתת את הכסף והנאשם אמר כי אין לו. יאסר ערפאת אמר לפתחי לכתוב נייר בקשה

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 עם הדרישה לכסף, ולאחר שפתחי עשה זאת, הנאשם לקח את הבקשה לרמאללה, העבירה
2 לערפאת וזה כתב לחרבי צרצור שישלם את הכסף. חרבי העביר את הכסף לפתחי.
3

4 הנאשם התבקש לחזור ולספר על המפגש עם האיראנים. לדבריו, פגש בשני נציגים, שלהערכתו
5 הבכיר בהם היה אחד בשם אחמד סאלם.
6

7 ת/10 - אמרת הנאשם מיום 2.4.06 שעה 14:01: (במאמר מוסגר אציין כי התאריך הרשום על גבי
8 אמרה זו הינו 4.2.06. המדובר בטעות שהובהרה בת/13, והתאריך הנכון הוא 2.4.06. בל נשכח כי
9 לא ייתכן שביום 4.2.06 הנאשם נחקר, כיוון שנעצר רק כחודש וחצי לאחר מכן).
10

11 הנאשם מסר כי הקים ועדת רכש, שהקימה מחסן נשק בו שמו כל מה שהועדה קנתה. הנאשם
12 נשאל על הועדה המדעית ואמר כי פעילות ועדה זו הינה העברת קורסים בייצור אמל"ח. תפקיד
13 הועדה בגדה היה לבדוק שהנשק שנרכש היה תקין. הוצג לנאשם מסמך והוא ציין כי המדובר
14 במסמך של הועדה המדעית בו הם מבקשים מכוונות הלחמה ומחרטות. הנאשם העביר את
15 הבקשה לערפאת והוא לא יודע מה נעשה איתה. הנאשם מסר כי הועדה המדעית היא של הפת"ח,
16 גדודי חללי אל אקצא הם פעילי פת"ח, ויאסר ערפאת היה נותן לגדודי חללי אלאקצא כסף
17 לפעילות "מתחת לשולחן".
18

19 הנאשם ציין כי אנשי משרדו העבירו לפתחי ראזם 150,000 דולר על מנת שיקנה שתי סירות דיג,
20 ועוד לפני כן העביר הנאשם 50,000 דולר, כדי שיתן אותם ללבנונים לכיסוי הוצאות הברחת
21 חביות נשק עליון סיפר קודם לכן (באמרה קודמת).
22

23 הנאשם מסר כי פתחי ראזם פגש בלבנון את עאדל מוגרבי, את החיזבאללה ואת משמרות
24 המהפכה של האיראנים. הנאשם שאל אותו אם הוא סיפר זאת לערפאת ופתחי אמר לו שהוא
25 סיפר לו על תכנון הברחת הספינה ועל פגישותיו בהקשר זה. פתחי אמר לנאשם כי הוא רוצה
26 שידבר עם ערפאת בי פתחי צריך 125,000 דולר להוצאות הספינה. הנאשם דיבר על כך עם יאסר
27 ערפאת בשדה התעופה בירדן. יאסר ערפאת אמר לנאשם שפתחי יכין נייר בקשה לקבלת הכסף.
28 פתחי עשה זאת ולאחר 3 ימים נתן הנאשם לערפאת את המסמך. ערפאת כתב לנאשם שצריך
29 להעביר את הכסף לפתחי דרך חרבי צרצור והנאשם העביר את הנייר דרך שליח לחרבי צרצור
30 ומסר על כך לפתחי.
31

32 הנאשם מסר כי העביר כסף למחמוד זוהירי, כדי שיקנה נשק "מבחוח" (היינו: מחוץ לשטחי
33 הרש"פ). הנאשם מסר כי היה לו מחסן ברמאללה, בו שמו את כל הנשקים שקנו ממחמוד זוהירי,
34 והם היו מחלקים את הנשקים בהתאם להוראת יאסר-ערפאת.
35

36 הנאשם מסר כי בחודש אוגוסט 2001 קנה מגיומעה אבו זכרי 7 טילים, תמורתם שילם 75,000
37 דולר, והעבירם לערפאת/מג'אידה.
38

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 הנאשם מסר כי בשנת 2001 הגיע אליו שליח ממרואן ברגותי עם שני ניירות – באחד בקשה לקנות
2 תחמושת לפעילי גדודי חללי אלקצא ב-25,000 ד"נר, והנייר השני פירט את מספר הלוחמים בכל
3 איזור על מנת שתועבר להם משכורת חודשית. הנאשם העביר את הניירות ליאסר ערפאת שיחליט
4 בעניין, ויאסר ערפאת נתן לו הוראה לתת למרואן ברגותי את הכסף שביקש. הנאשם הודיע כי אין
5 לו כסף, ואז נתן ערפאת הוראה למשרד האוצר להעביר את הכסף.
6

7 הנאשם מסר כי כשהגיע לתימן, קיבל את פניו תייסיר עגינה, ומסר לו שהספינה של עאדל ופתחי
8 הגיעה אליהם. תייסיר אמר לנאשם כי הכינו לעאדל מוגרבי דרכון והם רצו להכין דרכון גם לעומר
9 עכאווי, הקפטן של הספינה.
10

11 הנאשם הוסיף וסיפר כי העביר כסף לעלי מחסין, בכיר בצבא תימן, במסגרת שותפות שמטרתה
12 מכירת תחמושת של כדורים נותכים ותמורת רווח, אולם לבסוף לא התבצעה עיסקה והוא קיבל
13 את הכסף שלהם בחזרה.
14

15 ת/12 – אמרת הנאשם מיום 14.5.06: בפתח החקירה הוצג לנאשם מסמך, והנאשם מסר כי מסמך
16 זה עוסק בבקשה שקיבל לקנות מחרטה וסכינים. את המסמך הזה העביר מרואן ברגותי, והנאשם
17 שלח את המסמך לערפאת. המסמך לא חזר אליו עם הוראת תשלום. הנאשם זכר כי צורפו למסמך
18 זה שני ניירות נוספים, באחד מהם בקשה לרכישת נשק, ובשני בקשה לתשלום משכורות לאנשי
19 "שוחדא אל אקצא", אולם שמותיהם לא הופיעו אצלו ברשימה ולכן לא יכול היה לשלם להם.
20

21 הנאשם נשאל מה יש לו להוסיף לגבי טיילי הסאגר שקנו, ואמר כי הגיעה הוראה מערפאת לשלם
22 עבור הטיילים, כיוון שפחדו שאנשים יקנו אותם וישתמשו בהם.
23

24 עדות הנאשם בתיק העיקרי – חקירה ראשית

25
26 הנאשם פתח עדותו בכך שהוא מנהל מחלקת הכספים ברשות הפלסטינית וסמכויותיו היו של
27 פקיד שקיבל את הוראותיו מהראיס, יאסר ערפאת, ומסגן הראיס, ע/ראזק מג'אידה. לדבריו, לא
28 הייתה לו כל סמכות לקבל החלטות בעצמו, אלא הוא פעל רק על פי הוראות כתובות.
29

30 הנאשם אישר כי אכן התקיימה פגישה בשנת 2000 של כל האחראים על גופי הבטחון במשרדו של
31 יאסר ערפאת בעזה. הוא ציין כי כל הנוכחים בפגישה מלבדו היו נוהגים להיפגש עם מפקדים
32 ישראלים. לטענתו, מה שנאמר במפגש זה היה כי יש לאסוף את כלי הנשק שבידי הציבור
33 והאזרחים, ואם צריך אף יש לשלם עליהם. לטענתו, תפקידו היה לברר מי הבעלים של כלי הנשק,
34 מה מחירם, ולקבל אישור מהראיס שיחתום על התשלום. רק לאחר קבלת הוראה הוא שחרר את
35 הכסף לתשלום.
36

37 לטענת הנאשם, הנשק נאסף כדי שלא ישמש בידי גורמים כחמאס וכג'יהאד האיסלמי, שאינם
38 מכירים בהסכמי אוסלו. הנאשם טען כי לא נרכש נשק מחוץ לתחומי הרשות. עוד טען הנאשם כי
39 הנשק הגיע למחסן בבניין של הביטחון הלאומי, בו היו גם משרדיו, אולם הוא לא היה אחראי על

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 המחסן. למיטב ידיעתו, מבצע איסוף הנשק היה דבר ידוע בציבור. עוד טען הנאשם כי אינו יודע
2 כמה נשק נרכש וכמה כסף שולם עבורו, וחזר על כך שכל הוצאה אושרה על ידי יאסר ערפאת.
3 הנאשם טען כי לא הוא העביר את כלי הנשק, והוא אינו יודע אם הועברו לארגון התנזים.
4
5 הנאשם אישר כי הוא מכיר את האנשים אשר שמותיהם מופיעים בפרט האישום הראשון, ובכלל
6 זה מחמוד זוהרי. לטענתו, האחרון היה מושאל למשרדו מראזי גיבאלי, ותפקידו היה להביא את
7 המסמכים החתומים מיאסר ערפאת. הנאשם טען כי לא ידע אם תפקידו של זוהרי כלל את
8 רכישת הנשק, ובכל מקרה לא היה לנאשם מחסן תחת אחריותו. לדבריו, התשלומים היו נערכים
9 בצ'קים או במזומן, וכל סכום היה נרשם. הנאשם טען כי הוא לא ראה נשק, לא קנה ולא נתן נשק.
10 הוא רק עבד עם המסמכים, והוא עצמו מפקד מנשקים. הנאשם שב והדגיש, כי הוא לא יודע כמה
11 כסף שולם, ואיזה נשק נרכש. כל שעשה היה לקבל מסמכים מגורמי הבטחון השונים, ולתת
12 הוראות תשלום לאנשים. הנאשם הכחיש כי רכש וחילק אקדחים או כי ידוע לו על כך.
13
14 הנאשם הכחיש תשלום לאנשי הפת"ח והכחיש כי שילם לאנשים באזור בית לחם. לטענתו, הייתה
15 הוראה מיאסר ערפאת לשלם 500 ש"ח אבל הוא לא ידע עבור מה שילמו. אף אחד לא אמר לו כי
16 האנשים הללו שייכים לגדודי חללי אלאקצא. הנאשם הכחיש כי הגיע אליו שליח ממרואן ברגותי,
17 או כי ראה דו"ח כספי שכלל הוצאות רכישת חומרים-כימיים לייצור חומרי נפץ. הוא אף הכחיש
18 כי שילם הוצאות כספיות אחרות של גדודי חללי אלאקצא או כי קיבל הוראה מיאסר ערפאת
19 לשלם למרואן ברגותי 25,000 דנר, ובכל מקרה לא היה לו סכום כזה להעביר.
20
21 הנאשם הכחיש כל קשר לספינת הנשק קארין A. לטענתו, שמע עליה רק לאחר שנעצר ביריחו.
22 הנאשם אישר כי הוא מכיר את פתחי ראוס, סגן מפקד חיל הים הפלסטיני, ואישר כי פתחי ראוס
23 העביר לו מסמך מיאסר ערפאת לפיו על הנאשם לשלם לפתחי 125,000 דולר. לטענת הנאשם, לא
24 ידע עבור מה נדרש התשלום, והוא סירב לשלם כי לא היה בתקציב סכום כזה.
25
26 הנאשם אישר כי כשהיה בדובאי למטרות רכש כלי רכב פנה אליו עאדל מוגרבי, וביקש ממנו
27 להעביר מכתב ליאסר ערפאת. הוא פגש את עאדל מוגרבי עם אנשים נוספים, וקיבל מהם מכתב.
28 הוא העבירו ליאסר ערפאת, ובדיעבד נודע לו כי תוכן המכתב עוסק בהצעה של האיראנים לסיתע
29 לרשות הפלסטינית, אולם הוא לא ידע ולא מסר דבר בנוגע לספינת נשק.
30
31 הנאשם אישר כי פגש בתימן את תייסיר עגינה בשגרירות הפלסטינית שם, אולם לא היה מודע
32 לכך שבזמן הזה הגיעה ספינת נשק לנמל חודיידה בתימן. הוא אישר כי תייסיר סיפר לו שמכינים
33 דרכון תימני לעאדל מוגרבי, אך לא ידע מדוע.
34
35 הנאשם מסר כי הרשות הפלסטינית קיבלה מעירק מתנה של שני מיליון חביות נפט גולמי, והוצע
36 לו ליצור קשר עם האיראנים על מנת שהם ימכרו את החביות עבור הפלסטינים ויתחלקו בתמורה.
37 לצורך כך נפגש עם הנספח המסחרי-כלכלי האיראני. הנאשם הכחיש כל קשר מצידו או ידיעה
38 מצידו בנוגע להצעה מטעם האיראנים לסיתע לפלסטינים באימונים ובנשק, או כי היה נוכח

תיק מס': 3052/06

תאריך: 29/07/09

1 בישיבה בה הועלתה הצעה כזו. הנאשם הכחיש כי חתם על פרוטוקול של ישיבה כזו. לטענתו, רק
2 העביר מכתב מעאזל מוגרבי ליאסר ערפאת, וזה סירב לקשר עם האיראנים.

3 עדות הנאשם בתיק העיקרי – חקירה נגדית

4
5 בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם אם הוא מכיר את ארגון גדודי חללי אלאקצא, השיב בשלילה,
6 ואמר כי רק שמע עליהם בתקשורת. לטענתו, גם בחקירתו אמר כי אין דבר שקוראים לו "גדודי
7 חללי אלאקצא". הנאשם עומת עם שני מסמכים אשר הוצגו לו בחקירתו ביום 14.5.06, וטען כי
8 אינו יודע דבר על המסמכים הללו. כשנמסר לו כי במשטרה אמר שאחד המסמכים הוא בקשה
9 להקמת מחרטה, והשני בקשה למשכורות של גדודי חללי אלאקצא, טען כי אינו יודע ולא אמר את
10 הדברים הללו.

11
12 לטענתו, הוא היה בישיבה עם יאסר ערפאת בה הוחלט על רכש כלי נשק מתוקף תפקידו כאיש
13 כספים, והמטרה הייתה איסוף נשק מידי אזרחים. לדבריו, כל שהוא עשה היה למלא אחר
14 הוראותיו של יאסר ערפאת, אשר אישר באופן פרטני רכישה של כל נשק.

15
16 הנאשם נשאל לגבי פצצות אר.פי.גיי שהגיעו בספינה ביוני 2001, ואמר כי קיבל הוראה לשלם
17 לדייגים שמצאו את הפצצות, כפרס כספי. הנאשם אמר כי אינו יודע מהיכן הגיעה הספינה של
18 הפצצות וכאשר נמסר לו כי במשטרה אמר שזו הגיעה מטריפולי, טען כי לא אמר זאת. כך גם
19 כאשר עומת עם הטענה שמסר במשטרה ובשב"כ שנקנה נשק מלבנון וממצרים. לדבריו, הנשק
20 שנרכש על ידו נרכש רק מאזרחים, על מנת שלא יגיע לחמאס, והוא אינו יודע מה נכתב באמרותיו.

21
22 הנאשם אישר כי העביר למחמוד אבו מרזוק 20,000 דולר בהוראתו של יאסר ערפאת. לטענתו לא
23 ידע מה הסיבה לכך. כשנאמר לו שבמשטרה מסר כי הדבר נועד לשם הקמת מפעל לייצור אמל"ח
24 ורימוני יד, טען שאמר כי חבית של מחמוד אבו מרזוק התפוצץ, ולאחר מכן נודע כי השתמשו בו
25 לייצור מטענים.

26
27 הנאשם טען כי אינו יודע מיהם מחמוד עביאת או עאטף עביאת. הנאשם עומת עם דבריו במשטרה
28 לפיהם העביר להם כספים כדי שלא ילכו לחמאס, וטען כי אמר שקיבל הוראה מיאסר ערפאת
29 להעביר 500 ש"ח לעאטף עביאת (הכוונה כמשכורת חודשית – צ.ל.), אותו הוא לא מכיר באופן
30 אישי, אך הוא מכיר אותו בשם, בניגוד לדבריו קודם לכן.

31
32 הנאשם עומת עם מסמך נוסף שהוצג לו בחקירתו וטען כי אינו מכיר אותו. כשנאמר לו שבחקירתו
33 מסר כי המדובר במסמך של מחמוד זוהירי בו ישנן הצעות מחיר של נשקים אמר כי לא סיפר זאת.
34
35 הנאשם מסר כי היה אחראי על כספים של מנגנוני הבטחון הפלסטיניים, וכי הוא אחראי לשלם
36 בהתאם להוראות בכתב שניתנו על ידי יאסר ערפאת.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 הנאשם נשאל על ידינו האם הכיר את התקציב וסעיפיו, ואישר כי הכיר אותו, וכי הוראת תשלום
2 צריכה להיות מתאימה לסעיף המצויין בתקציב. משום כך נהגו לשאול את מבקשי התשלום
3 לצורך מה נדרש הכסף שהם מבקשים. אם להוראת תשלום לא היה סעיף תקציבי מתאים, או אם
4 סרבו לומר מה מטרת התשלום – נהג הנאשם לסרב לשלם או מפנה את המבקש ליאסר ערפאת.
5 לטענתו, סעיף רכישת הנשק נקרא "תשלום על הנשקים אשר נאספים מידי האזרחים מתוך
6 המדינה". הנאשם מסר כי אם היה מקבל הוראה חריגה לשלם, למשל, כסף לפעיל חמאס או
7 לקנות ספרי לימוד לבית ספר הוא לא היה מבצע את הפעולה. יתר על כן, הנאשם ציין כי היו לו
8 קשרים טובים עם ערפאת, וכי היו מקרים שבהם התווכח עם יאסר ערפאת על הוצאות מסוימות,
9 ובסופו של דבר אמר לו ערפאת כי הוא צודק. עוד ציין כי הוא זכה לשבחים על דרכו בניהול
10 הכספים. רק לאחר מכן ציין, כי אם לא היה מבצע הוראת תשלום – היו מעמידים אותו לדין.
11 בחקירה החוזרת בידי הסגור מסר הנאשם, כי כל סכום שצריך היה להוציא מחשבון הרשות
12 הפלסטינית חייב חתימה של שלושת בעלי זכות החתימה בחשבון, והוא לבדו לא יכול היה להוציא
13 "אפילו לא גרוש".

14 הערכת העדויות – מהימנות ומשקל

15 עדות הנאשם – מהימנות ומשקל

16 עדות הנאשם לא עשתה עלינו רושם אמין. ניכר היה כי הוא דבק בגרסה לפיה אין הוא קשור
17 לספינת הנשק קארין A, אין הוא קשור למגעים עם האיראנים שנגעו לתיאום אימונים ורכישת
18 נשק על ידי הרשות הפלסטינית, ובכל הנוגע לרכישת נשק הוא היה שותף לישיבה שמטרתה
19 רכישת נשק מאזרחים על מנת שלא ישמשו ארגונים כגון החמאס.

20 כאשר הנאשם עומת עם דברים שנרשמו או הוצגו לו בחקירה, ובכלל זה מסמכים מהם עולה כי
21 הכיר וידע למה בוצע תשלום כלשהו, באופן שאינו תואם את גרסתו במשפט, טען כי לא אמר את
22 מה שמיוחס לו בחקירה. אין בידינו לקבל זאת. תמוה כי דברים הרשומים באמרותיו והתואמים
23 את גרסתו במשפט נאמרו על ידו במשטרה ונרשמו, ואילו דברים שאינם תואמים את גרסתו
24 במשפט לא נאמרו על ידו אלא נרשמו על ידי החוקרים ללא ידיעתו. הסבר פשטני זה בדבר
25 הרישום על ידי החוקרים אינו מעורר אמון כלשהו.

26 יתר על כן, חלק מטיעוניו הינם חסרי אמינות על פניהם – כך למשל, טענתו כי אינו מכיר ואינו
27 יודע מהו ארגון גדודי חללי אלקצא, או למשל טענתו כי אינו יודע מיהו עאטף עביאת, כשמיד
28 לאחר מכן הוא ציין כי שולם לאותו אדם כסף על ידי המשרד בבית לחם. כשהבין את טעותו זו,
29 טען כי אינו מכיר את עאטף עביאת באופן אישי.

30 כפי שכבר ציינו ביחס למשפט הזוטא, שוכנענו כי הדברים הרשומים באמרותיו של הנאשם
31 במשטרה נרשמו מפיו והם משקפים דברים שהוא עצמו אמר. לפיכך, יש לקבוע כי טענתו
32 שהדברים לא נאמרו על ידו – הינה שקרית.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 כמו כן, טענותיו של הנאשם כי רק מילא הוראות וכי לא ידע בגין מה הועברו חלק מהכספים אינה
2 תואמת את הדברים שמסר בסוף חקירתו, כי הוא תמיד וידא שהתשלום תואם סעיף תקציבי,
3 ופירושו של דבר כי ידע למה נועד התשלום. גרסתו כי הוא רק ממלא הוראות, אינה מתיישבת עם
4 דבריו כי אם היה מקבל הוראה חריגה או מוזרה לתשלום היה מסרב לבצע אותה, או עם דבריו
5 שלו בחקירה כי פעל (בכל הנוגע למפגש עם האיראנים) עוד לפני שיאסר ערפאת אמר לו דבר
6 בעניין, כיוון שהאחרון "רוצה לראות תוצאות".

7 עדותו של מחמוד עביאת - מהימנות ומשקל

8 עדותו בבית המשפט של מחמוד עביאת הייתה חסרת מהימנות בעינינו ולפיכך חסרת משקל.
9 טענתו כי מסר בחקירתו אודות אדם ששמו שומאלי ולא שובאכי, הינה טענה שנועדה בבידור
10 להרחיק את האשמה מעל הנאשם. לא שוכנענו כי יש בטענה זו שמץ של אמת. יש לומר כי הנאשם
11 מסר בחקירתו כי הוא העביר כספים למחמוד עביאת, דבר התואם את אמרתו המשטרנית של
12 מחמוד. לפיכך, אנו מעדיפים את אמרתו המשטרנית של מחמוד עביאת על פני עדותו בבית
13 המשפט.

14 התשתית העובדתית - סיכום

15 מצאנו לנכון להעדיף את המצוי באמרתו המשטרנית של הנאשם על פני עדותו בפנינו. בכל
16 מקום בו ישנה סתירה בין השניים, סברנו כי הדברים המופיעים באמרות המשטרניות חנים
17 עדיפים. כך הדבר גם ביחס לאמרתו המשטרנית של מחמוד עביאת. לאור תשתית עובדתית זו,
18 עלינו לבדוק כעת את פרטי האישום שיוחסו לנאשם, ולראות האם אשמתו עולה מחומר הראיות
19 שלפנינו.

20 עוד קודם לבחינה פרטנית של כל אחד ואחד מפרטי האישום, מאחר שעיקרו של כתב האישום
21 מבוסס על אמרתו של הנאשם, עלינו לבדוק אם קיימת תוספת ראייתית מסוג "דבר מה נוסף"
22 לאמרות אלה.

23 במקרה שלפנינו לא סברנו כי קיים קושי ממשי כלשהו בעניין זה. תוספת ראייתית לאמרתו של
24 הנאשם מצויה הן באמרתו של מחמוד עביאת, שאישר את העברת המשכורות לו ולאנשיו בבית
25 לחם, כפי שמסר הנאשם, ובנוסף בפנינו 8/ת, שחינו מסמך בו פורטו בקשות לרכישת כלי נשק
26 ומחירם, כפי שמסר הנאשם.

27 ברע"פ 4142/04 מילשטיין נ' התובע הצבאי הראשי, תק-על 2006(4), 4022, התייחס כבי' השופט
28 לוי למהותה של התוספת הראייתית מסוג דבר מה וקבע כדלקמן (בפסקה 20):

29 "דרישת חידור מה נוסף" היא גמישה ובעלת רקמה פתוחה. סוג העניינים
30 שעשויים להביא לסיפוקה משתנה ממקרה למקרה, ותלוי גם במהימנות
31 ההודאה גופה. ככל שהודאה זו זוכה למשקל גדול יותר – כך יקטן משקלו
32

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

של ה"דבר מה" הדרוש לאימות ההודאה, ולחפך, ככל שההודאה זוכה
למשקל מועט – כך יגדל משקלו של ה"דבר מה". על כן גם נקבע כי אפשר
שיתעורר מקרים שבהם ניתן יהיה להסתפק ב"דבר מה" שמשקלו "קל
כנוצה"

וכפי שציננה כבי השופטת ארבל באותו פסק דין (בפסקה 20 לפסק דינה):

"הדרישה ל"דבר מה נוסף", הינה – בדומה ל"דבר לחיזוק" ובשונה מן
ה"סיוע" – דרישה לתוספת ראיות "מאמתת". לפיכך, בשונה מן ה"סיוע",
ה"דבר מה הנוסף" אינו צריך להצביע על אשמת הנאשם, אלא די בראיה
ישירה או נסיבתית, חיצונית להודאת הנאשם, אשר יש בה לאשר במידת מה
את תוכן ההודאה ולהצביע על אמיתותה דרישת ה"דבר מה הנוסף" באה
להסיר חשש שמא הנאשם נוטל על עצמו אחריות למעשה שנעשה על-ידי
אדם אחר או שלא נעשה כלל, ולפיכך, עקרונית, מטפיקה ראיה קלה מאוד
כדי לענות עליה... בהתאם לכך ציינה הפסיקה לא פעם כי ראיה זו "יכולה
לחיות קלה שבקלות" .. ואף בעלת משקל "קל כנוצה". די בכך שתגנית את
דעתו של בית המשפט שההודאה אינה "בדוחא בעלמא", ותשכנע כי הסיפור
שסיפר הנאשם בהודאתו אמנם סיפור אמשי חוא"

במקרה שלפנינו עניין לנו בהודאה של הנאשם המתפרשת על פני אמרות רבות, הן במשטרה והן
בשב"כ. הודאתו כוללת פרטי פרטים של עסקאות נשק שונות, ובכלל זה שמות, כלי נשק ומחרים,
כמו גם התייחסות מפורטת למגעיו עם גורמים שונים של הרשות הפלסטינית ועם גורמים מחוצה
לה (כאיראנים). המשקל העצמי של אמרות אלה הינו גבוה מאוד. הן תוכנן והן הדרך בה הדברים
נאמרו מלמדים על המחויבות הגבוהה שיש להעניק להם (והשווה ע"פ 6613/99 סמירק נ' מדינת
ישראל, פ"ד נו(3) 529, בפסקה 12 לפסק דינה של כבי השופטת (כתוארה דאז) ביניש).

אך לא רק מבחן הפרטים הרבים מלמד על האמינות שיש לייחס לאמרות הנאשם, אלא כאמור
לעיל, לאמרות אלה ישנן תוספות מאמותות חיצוניות בדמות אמרתו של מחמוד עביאת ובדמות
ת/8. לא כל שכן, שתפיסת ספינת הנשק "קארין א" תואמת אף היא את הדברים שמסר הנאשם.
בל נשכח כי הנאשם עצמו לא הכחיש בעדותו פרטים רבים מהמופיע באמרותיו, ובכלל זה
מפגש עם האיראנים.

כאמור, משקלו העצמי של האמרות הינו גבוה. הדבר מה הנוסף במקרה זה מצביע על מעורבותו
של הנאשם לכל הפחות במקצת העבירות, ומאמת את כלל אמרותיו של הנאשם. ודוק: הדברים
המפורטים באמרותיו של הנאשם כולם קשורים לתפקידו ומעמדו כאחראי על מחלקת הכספים
של שירותי הביטחון הפלסטיניים. כאשר קיימת זיקה פנימית וקרבה עניינית בין העבירות
השונות, התוספת הראייתית הקיימת לעבירה אחת יכולה להתפרש גם על עבירה אחרת (ראו ע"פ
241/87 כחן נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(1) 743, ע"פ 7758/04 אלקאדר נ' מדינת ישראל, תק-על
3710 (3) 2007, ע"פ 378/03 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2005 (2) 1128). לפיכך, במקרה שלפנינו,

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 הגם שקיימות תוספות ראייתיות אך למקצת הדברים שמסר הנאשם, הרי לנוכח הקרבה העניינית
2 של המעשים המתוארים בכתב האישום והמפורטים באמרתיו, יש לראות את התוספות
3 הראייתיות כמאמתות את כלל הדברים שמסר הנאשם בחקירותיו. על כן, גם אם לפרט אישום
4 מסויים לא תמצא תוספת ראייתית חיצונית, הרי שלנוכח הזיקה בין כלל האישומים במקרה זה,
5 די יהיה באמרות הנאשם כדי לנכס את ההרשעה, ככל שזו עולה מהאמרות.
6
7 כעת, ומשהבהרנו את הונשית הראייתית העומדת לפנינו, נפנה לכל אחד ואחד מפרטי האישום.
8

פרט אישום ראשון:

9
10 טענות ההגנה באשר לפרט אישום זה הינן עובדתיות ומשפטיות כאחת. ראשית, מן הפן העובדתי,
11 לא כפרה ההגנה בכך שהנאשם נטל חלק ברכישת האמל"ח כאמור, אלא לטענתה דובר ברכישת
12 אמל"ח שמטרתה איסוף נשק מתושבי הרשות על מנת שיהיה בידי כוחות הרשות הפלסטינית.
13 טענה זו העלה הנאשם הן בבית המשפט והן במהלך חקירתו. שנית, נטען כי הנאשם זכאי להנות
14 מהגנת "מעשה מדינה" כיוון שכל מה שעשה היה לפעול ללא שיקול דעת עצמאי, אלא בהתאם
15 להוראות יו"ר הרשות ערפאת, שאישר העברת כספי הרשות לצורך רכישת הנשק. תפקידו של
16 הנאשם במקרה זה היה חתימה על מסמכים שאישרו תשלום. נטען כי מעשה זה אינו פשע מלחמה
17 או פשע נגד האנושות, שכן לא הוכח שהנאשם ידע שהנשק יגיע לארגון גדודי חללי אלאקצא,
18 שיעשה בו שימוש לטרור.
19
20

21 עוד נטען כי עומדת לנאשם הגנת הצידוק, שכן ציות לחוראת הרשות שמטרתה איסוף נשק
22 מגורמים לא אחראיים והעברתו לידי שליטה אחראית של הרשות הינה מעשה לגיטימי החוסה
23 תחת הגנת הצידוק.
24

25 דומה כי אין לקבל את טענות ההגנה, ולו מהטעם העובדתי.
26

27 על מנת שתתקבל הגנה של "מעשה מדינה" יש צורך להראות כי הגוף מטעמו פעל הנאשם היה
28 מדינה. כפי שנקבע בחלטה בטענות המקדמיות מפיו חברי סגן הנשיא, הרשות הפלסטינית אינה
29 מדינה, ובודאי שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום הייתה רחוקה הרבה יותר ממעמד של רשות
30 עצמאית. על כן ציין סגן הנשיא כי "לפיכך, אני סבור שיש לקבוע, שמעשיו של הנאשם לפי כתב
31 האישום לא היו פעולות ממשל (ACT OF STATE), שכן לא נעשו מטעם גוף שהוא מדינה, אלא לכל
32 היותר פעולות אישיות בכסות ממשלית, תוך שימוש במשאבים של ישות מדינית בלתי מגובשת".
33

34 לא הובאו כל תימוכין נוספים או ראיות נוספות שיש בהם כדי לשנות ממסקנתנו זו בנוגע למעמדה
35 של הרשות הפלסטינית.
36

37 שנית, הטענה כי איסוף הנשק נועד להעברת כלי נשק מתושבים העלולים לעשות בהם שימוש
38 פרטיזאני לידי גורמים אחראיים, אין לה על מה שתסמוך. אמנם, הנאשם טען זאת במספר
39 הזדמנויות, ובכלל זה בחקירתו, אולם לא התרשמו כי לטענה זו יש בסיס כלשהו. כאמור, כבר

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 ציינו לעיל כי התרשמותנו מהנאשם הינה כי המדובר באדם מתוחכם, המנסה להעביר מעליו את
2 נטל האחריות. בד בבד עם הטענה כי איסוף הנשק נועד למנוע מגורמים לא אחראיים את השימוש
3 בו, עולה כי הנאשם אישר מימון פעולות אשר אין לבין איסוף נשק מגורמים לא אחראיים
4 ולא כלום. כך למשל, נושא מימון הקמת מפעל לייצור חומרי נפץ בידי אנשי הרשות הפלסטינית
5 עצמה, מימון מחרטות, מימון הברחת נשק מגורמי חוץ כחיזבאללה והאיראנים וכדומה. אם כל
6 המטרה הינה איסוף נשק "פרטיזאני", מדוע יש צורך לממן הבאת נשק נוסף שמקורו מחוץ
7 לשטחי הרשות הפלסטינית, לא כל שכן כשמדובר בנשק התקפי מובהק, כרקטות וטילים מסוגים
8 שונים? אם מדובר רק ברכישת נשק מאורחים, מדוע פעל הנאשם למימון עלויות הברחת הנשק
9 מהחיזבאללה בידי גורמים של הרשות הפלסטינית?

10
11 התשובה לשאלות האמורות הינה ברורה. אין בין איסוף הנשק לבין הרצון למנוע אותו מגורמים
12 "לא אחראיים" העלולים לעשות בו שימוש טרוריסטי ולא כלום. מטרת איסוף הנשק היא העברתו
13 לידי גורמים ברשות הפלסטינית המצייתים לערפאת ואשר מאפשרים לחימה בישראל, בכוחותיה
14 ובאזרחיה. כפי שציין הנאשם עצמו בזכ"ד מיום 15.3.06 שעה 18:15 בסעיף 30: "יאסר ערפאת
15 נתן הוראה שכל הנשק יירכש על ידי הרש"ם ולא על ידי החמאס או ארגונים אחרים וזאת על
16 מנת שהוא עצמו יוכל לשלוט בכל מה שקורה. באופן זה יאסר ערפאת יוכל לשלוט בעוצמת
17 האינתיפאדה".

18
19 עינינו הרואות כי אין המדובר במטרה תמימה "ואחראית", אלא במטרה ברורה שנועדה לאפשר
20 לגורמים של הרשות הפלסטינית, ובראשם יאסר ערפאת, לשלוט באמצעות נשק חם והתקפי
21 בעוצמת "האינתיפאדה", היינו: בעוצמת הטרור הפלסטיני.

22
23 עוד יש לומר כי הטענה שהנאשם לא ידע שהנשק הועבר לארגון גדודי חללי אלקצא, שעשה בו
24 שימוש לצרכי טרור, הינה טענה שאינה תואמת את חומר הראיות. כך למשל, בזכ"ד מיום 15.3.06
25 שעה 18:15 בסעיף 36 נרשם: "הנחקר הסביר כי כל אחד ממנגנוני הבטחון רכשו אמל"ח בכמויות
26 גדולות והנחקר אישר התשלום. כל ארגוני שהדא אל אקצא השתמשו בכלי הנשק שסופקו על
27 ידי מנגנוני הבטחון שביצעו את הרכש המאסיבי".

28
29 עינינו הרואות כי הנאשם ידע היטב שהאמל"ח שנרכש הועבר לידי גדודי חללי אלקצא שעשו
30 שימוש בנשק זה. ברור כי הנאשם ידע מהו ארגון גדודי חללי אלקצא ומהם פעילויותיו. ניסיונו
31 לומר בפנינו כי אינו יודע מהו ארגון זה הינו ניסיון מופרך להציג כאדם תמים. איננו מאמינים
32 לטענותיו. ברור לנו כי הנאשם – שהיה בעל משרה בכירה בפת"ח במשך עשרות שנים והיה מקורב
33 ליאסר ערפאת – ידע היטב מהו ארגון גדודי חללי אלקצא, מהן פעילויותיו, וחזא ידע היטב כי
34 ארגון זה הוא כלי בידי הרשות הפלסטינית להפעיל טרור נגד מדינת ישראל ותושביה.

35
36 עוד יש לציין כי לא התרשמנו כי הנאשם היה פקיד שמילא הוראות ללא שהיה לו שיקול דעת
37 כלשהו. הדבר נובע הן מאופיו הבכיר של תפקידו, אך גם מהעובדות שעלו בפנינו כמו גם הדברים
38 שמסר הנאשם בבית המשפט. כך למשל, במקרים לא צמעים עולה כי הנאשם פעל מיוזמתו הוא,
39 בלא אישור כלשהו – ובוודאי בלא הוראה מפורשת – של יאסר ערפאת בהוצאת כספים. כך

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 "ביוזמות העסקיות" שנועדו להשיג רווחים לארגון הפת"ח, מגעו עם האיראנים שהיו ללא ידיעה
2 מראש של יאסר ערפאת (אלא רק בדיעבד), ודבריו של הנאשם כי יאסר ערפאת אהב לראות ולקבל
3 תוצאות ולא היה מעורב בכל ההליך עצמו מלכתחילה. עוד נזכר, כי הנאשם אישר במו פיו
4 בעדותו בפניו כי לא העביר כסף אם לא היה בידו הסכום המתאים או שמטרת ההוצאה לא
5 התאימה לסעיף מוכר בתקציב. דבר זה אינו מתיישב עם מי שרק ממלא כל הוראה של ערפאת,
6 ויתר על כן, הנאשם אמר בעדותו בפניו ביום 18.11.08 כי אם היה מקבל הוראה שבעניניו היא
7 מוזרה הוא לא היה מבצע את הפעולה, וחסיף כי "חיו לי הרבה מחלוקות עם הראיס על דברים
8 כאלה ובסופו של דבר הוא בא ואמר לי שאני צודק". מדברים אלה, שנראה כי נאמרו בגאווה רבה
9 מצידו של הנאשם, עולה כי הנאשם לא היה חותמת גומי. כאשר סבר שישנה בעיה עם הוראה כזו
10 או אחרת של ערפאת הוא היה אומר לו ואת ואף מתוכב איתו.

11
12 במקרה שלפנינו, ובכל הנוגע למעשים המפורטים בכתב האישום, לא מצא הנאשם לנכון להתווכח,
13 אף שאנו יודעים כן לו היה חושב לנכון לעשות כן היה עושה זאת. המסקנה המתבקשת הינה כי
14 לנאשם, הן מתוקף מעמדו, הן דה פקטו ביחסיו מול יאסר ערפאת, והן לאור מעשיו שלו כעולה
15 מחומר הראיות בפניו, היה שיקול דעת אם לאשר העברת כספים אם לאו. הנאשם ידע היטב מה
16 מטרת העברת הכספים, וידע היטב כי הנשק שנרכש באמצעות אותם הכספים נועד לצורכי ארגון
17 טרור – גדודי חללי אלאקצא.

סיכום:

18
19
20
21 לא הונחה מבחינה עובדתית כל תשתית המאפשרת לתמוך בטענת ההגנה באשר להגנת הצידוק
22 העומדת לנאשם או להגנת "מעשה מדינה". הוכח כי הנאשם ידע היטב כי המדובר ברכישת נשק
23 לצורכי העברתו לשימוש ארגון טרור – גדודי חללי אלאקצא. לא דובר במקרה זה ברכש נשק
24 שמטרתו הוצאת נשק מתושבים והעברתו ל"ידיים אחריות" כטענת ההגנה.

25
26 והרשות הפלסטינית אינה מדינה, ובכל מקרה, העברת נשק לצורכי טרור נגד אזרחי ותושבי מדינת
27 ישראל אינה יכולה לחסות תחת הגנת "מעשה מדינה", אף לו דובר במדינה.

28
29 שנית, גם בנוגע להגנת הצידוק, אף אם נלך לשיטתו של חברי סגן הנשיא, אשר מוכן להכיר בהגנת
30 הצידוק לגורמים של הרשות הפלסטינית בתנאים מסויימים, אין המדובר במעשה לגיטימי מצידה
31 של הרשות, ורכישת נשק שנועד לצורכי ארגון טרור, הינה בבירור מעשה בלתי חוקי.

32
33 מאחר שהנאשם היה שותף לרכישת נשק כמפורט בפרט האישום הראשון, אנו מרשיעים אותו
34 במיוחס לו בפרט אישום זה.

פרט אישום שני:

35
36
37
38 פרט זה עניינו בהעברת משכורות לפעילי גדודי חללי אלאקצא, וכן בהעברת בקשה של מרואן
39 ברגותי לתשלום כסף עבור אמצעי לחימה.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1
2 הבטיס לפרט זה מצוי באמרותיו של הנאשם, אך גם בדברים שמסר מחמוד עביאת במשטרה.
3 הנאשם הודה למעשה בחקירתו כי העביר משכורות לאנשיו של מחמוד עביאת, ואילו האחרון
4 אישר עניין זה באמרתו. לפיכך, הרישא של פרט אישום זה מבוססת על אמרות הנאשם וזוכה
5 לתוספת ראיות משמעותיות באמרתו של מחמוד עביאת. לפיכך, ולאור הניתוח העובדתי דלעיל,
6 יש בסיס מוצק להרשעת הנאשם ברישא של פרט האישום השני, שכן המדובר בחעברת כספים
7 לפעילי טרור.

8
9 חסיפא של פרט האישום השני – נושא האמצעים שביקש מוראן ברגותי, אף הוא מופיע באמרותיו
10 של הנאשם ומפורט שם, והינו במהותו חלק מאותה מסכת כללית המתוארת בפרט האישום
11 הראשון, הנוגעת לחלקו של הנאשם במימון אמצעי לחימה שונים של אנשי הרשות הפלסטינית
12 ושל גדודי חללי אלאקצא.

13
14 בכל הנוגע לסיפא של פרט אישום זה טענה ההגנה כי הנאשם לא ביצע כל עבירה, שכן כל שעשה
15 היה להעביר לערפאת את המסמך. הנאשם לא שילם את הסכום המבוקש בהעדר תקציב במשרדו,
16 וחבקשה שולמה בכלל מתקציב משרד האוצר הפלסטיני.

17
18 אין בידי לקבל את הטענה שאין המדובר בעבירה. האישום המיוחס לנאשם הינו ביצוע שירות
19 עבור התאחדות בלתי מותרת. השירות שהעניק הנאשם לארגון גדודי חללי אלאקצא אמנם לא
20 התבטא בכך שהעביר כסף ממשרדו, אך שירות עדיין נעשה מצידו. שירות זה כלל קבלת הבקשה
21 והעברתה לערפאת. הנאשם היה הצינור באמצעותו סופלה ומומשה הבקשה. כאמור לעיל, וכפי
22 שהראינו בניתוח העובדות בפרט האישום הראשון, הנאשם היה חוליה משמעותית בכל מעשי
23 הרכש והכספים. לא זו אף זו, אלא הוא היה הצינור דרכו עברו כל הבקשות הכספיות ליאסר
24 ערפאת. כך גם במקרה זה. מעשה זה הינו שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, ועל כן יש
25 להרשיעו במיוחס לו גם בסיפא של פרט אישום זה.

26
27 עוד יש לומר כי הדברים והאמורים ביחס להגנות "מעשה מדינה" וצידוק שהועלו על ידי ההגנה,
28 נכונים גם ביחס לפרט אישום זה וביתר שאת, הואיל ובמקרה זה מדובר בסיוע ושירות ישיר
29 שהעניק הנאשם לארגון הטרור גדודי חללי אלאקצא.

30 31 פרט אישום שלישי:

32
33 פרט זה עניינו חלקו של הנאשם ברכש הספינה קארין א.

34
35 לטענת ההגנה הנאשם לא ביצע עבירה כלשהי. הכסף לרכישת הספינה לא הגיע מתקציבו אלא
36 מתקציב משרד אחר, עליו היה אחראי חרבי צרצור. הנאשם לא יס את הבאת ספינת הנשק,
37 והייתה לו לכל היותר ידיעה עקיפה ולא קונקרטית שהספינה תוביל נשק. כל שעשה היה להעביר
38 את המידע בדבר הספינה ליאסר ערפאת, שחשב שמדובר במזימה לרצוח אותו.

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 לאחר שבחנו את חומר הראיות, מצאנו כי העובדות המיוחסות לנאשם בפרט אישום זה הוכחו
2 כנדרש. למעשה, גם ההגנה לא חלקה על כך שהעובדות המפורטות בכתב האישום הוכחו
3 באמרתיו של הנאשם. אע"פ כי בכל הנוגע לרכש הספינה לא עלה כלל כי יאסר ערפאת סירב
4 לנושא או חשב כי המדובר במוזימה. דברים אלה שנאמרו על ידי הנאשם, התייחסו למפגשים שלו
5 עם האיראנים המפורטים בפרט האישום הרביעי, ולא לנושא רכש הקארין A, אותו אישר ערפאת
6 ללא בעיות כלשהן, בהתאם לאמרות הנאשם.

7

8 השאלה המרכזית אותה העלתה ההגנה הינה האם מעשים אלה מהווים עבירה של סחר בציוד
9 מלחמתי.

10

11 הגדרת המילה "סחר" בצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי הינה כדלקמן: "קניה, מכירה, תיווך,
12 מסירה, איחסון, חובלה, העברה, משלוח או תיקון".

13

14 פירושו של דבר, שסחר בציוד מלחמתי כולל לא רק פעולות של רכישה ומכירה, אלא גם תיווך
15 והובלה של נשק.

16

17 במקרה שלפנינו, הנאשם נטל חלק במעשים הבאים: הוא קיבל את פנייתו של פתחי ראזם למימון
18 ספינת נשק שתגיע מהאיראנים; הובהר לנאשם כי הנשק שיחיה על הספינה יהיה במימון איראני
19 ואילו על הוצאות הפסלטיניות לממן רק את הספינה והוצאותיה; הנאשם טיפל בפניה, הוא העביר
20 את הדברים ליאסר ערפאת אשר אישר את הקשר והסכים לרכישה; הנאשם הוא זה שהעביר את
21 בקשת התשלום לערפאת, וזה אישר את העברת הכסף; כאשר הנאשם הודיע כי אין למשרדו
22 תקציב מתאים, הורה ערפאת כי התשלום יבוצע ממשרדו של חרבי צרצור והנאשם העביר גם
23 הוראה זו באמצעות שליח ממשרדו; פתחי ראזם עמד בקשר עם הנאשם לצורך קבלת הידיעה
24 האם ניתנה ההוראה להעברת הכסף.

25

26 מעובדות אלה עולה כי הנאשם היה מעורב בתיווך ובמימון של עסקת הנשק. גם אם משרדו לא
27 שילם את הכסף באופן ישיר, הנאשם הוא זה שיצר את הקשר עם ערפאת והעלה לשיקולו, לעיונו
28 ולהכרעתו את נושא עסקת הנשק. הנאשם היה הגורם המתווך בין פתחי ראזם, האיראנים
29 ואחרים לבין יאסר ערפאת. חלקו של הנאשם, לפיכך, אינו מינורי, אלא משמעותי. ניתן לומר כי
30 הנאשם היה גורם משמעותי בקיומה של העסקה, שכן קשריו עם ערפאת היו בעלי חשיבות עליונה
31 לצורך הוצאתה לפועל של העסקה.

32

33 גם אם משרדו של הנאשם לא מימן את העסקה מתקציבו השוטף, עדיין יש לומר כי הנאשם היה
34 מעורב בעסקה זו עד צוואר, והוא מהווה גורם אשר פעל באופן מחותי וממשי לצורך השגת
35 המימון לרכישת הספינה. לפיכך, יש לראותו כמי שהיה מעורב בקניה של הנשק במגעים שניהל
36 מלכתחילה עם האיראנים, ברכישת האמצעי להובלת הנשק, ולכל הפחות במעשים המהווים תיווך
37 לרכישת הנשק.

38

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

גם במקרה זה, ברור כי לא חלות ההגנות של מעשה מדינה וצידוק. במקרה זה הקשר הראשוני החל עוד בטרם ידע ערפאת על נושא טפינת הנשק, כך שהנאשם ודאי אינו יכול לומר כי פעל מתוך מילוי הוראות בלבד.

על כן יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בפרט אישום זה.

פרט אישום רביעי:

פרט זה עניינו מגעים שניהל הנאשם עם נציגים איראנים מחוץ לאזור.

ההגנה לא חלקה בכל חנוגע לפרט זה כי הנאשם קיים פגישה עם מי שחציגו עצמם כאיראנים, וניהל שיחה כללית בדבר אפשרויות שאירן תסייע לרשות הפלסטינית. ההגנה טענה כי על התביעה להביא תוספת ראייתית מסוג דבר מה על מנת להוכיח כי התקיימה פגישה כזו, וכי בני שיחו של הנאשם היו אכן איראנים. עוד נטען כי מבחינתו של הנאשם היו פגישות אלה רוויות חשדנות וזהירות ולא היו מתוך רצון לשתף פעולה, ועובדה כי ערפאת, שהועבר אליו מסמך המתאר את הפגישה, דחה את הרעיון שעלה בה.

ראשית, בכל חנוגע לתוספת הראייתית הנדרשת, אנו סבורים כי במקרה זה, גם בהיעדר תוספת ראייתית לפרט זה כשלעצמו, קיומה של תוספת ראייתית לפרטים האחרים, מהווה תוספת ראייתית גם ביחס לפרט אישום זה.

כפי שצינו לעיל, תוספת מסוג "דבר מה" הינה תוספת שנועדה לאמת את אמרות הנאשם. מכיוון שמדובר בתוספת מאמתת ולא בתוספת מסבכת, אין הכרח כי התוספת תתייחס לכל אחד ואחד מפרטי האישום בנפרד, ובתנאי כי ישנו קשר בין פרטי האישום השונים בהם מדובר.

כאמור, קיימת במקרה שלפנינו זיקה בין מעשיו של הנאשם המפורטים בפרט אישום זה, למעשיו המפורטים בפרטי האישום הקודמים. כולם נוגעים לעבודתו ומעמדו כאחראי הכספים ברשות הפלסטינית וכאדם המקורב לערפאת. לפיכך, התוספות הראייתיות שנמצאו ביחס לפרטי האישום הראשון והשני (ת/8 ואמרתו של מחמוד עביאת) מהוות גם תוספת ראייתית לפרט זה.

עוד יש לדחות את טענת ההגנה כי המדובר במגעים ללא כוונה ממשית. אמנם, נראה כי המדובר במגעים ראשוניים, אולם מעצם טיבם וטבעם של מגעים ראשוניים מטוג זה, הם מלווים, לעתים, בחשדנות. אין פירושו של דבר כי הנאשם לא רצה לקדם את המגעים לאחר מכן, והוא אף העביר את נושא המגעים להחלטתו של יאסר ערפאת.

בל נשכח כי יסודות העבירה בה מדובר דורשים אך את קיומו של מגע, בין הנאשם לבין גורם אחר שהינו חלק מארגון עויין. במקרה שלפנינו נראה מהעובדות שהוכחו כי לא זו בלבד שהנאשם אכן נפגש וקיים מגעים עם פעילי מדינת אויב, אלא שהנאשם פעל מתוך רצון לממש את הסיכוס

תאריך: 29/07/09

תיק מס': 3052/06

1 האיראנים ו"לחביא תוצאות" לערפאת. לפיכך, אנו סבורים כי כל יסודות העבירה התקיימו
2 במקרה זה בנאשם.

3
4 עוד אציין כי גם במקרה זה ברור כי לא חלות ההגנות של צידוק ו"מעשה מדינה", כיוון שהנאשם
5 לא קיבל כל הוראה או הנחיה לבצע את המיוחס לו בפרט זה, אלא פעל מיוזמתו ועל דעתו, ורק
6 בדיעבד העביר את תוצאות המפגש לאישורו של ערפאת.

7
8 לפיכך יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בפרט האישום הרביעי.

סוף דבר

9
10 לא מצאנו לנכון לקבל את טיעוני הזוטא של הנאשם. מצאנו לנכון להעניק לאמרותיו המשטריות
11 ולזכ"דים מחקירותיו בשב"כ משקל מלא, ולהעדיף אב אמרותיו בכל מקום בו טען הנאשם אחרת
12 בפנינו. לאור המצוי באמרות הנאשם, סברנו כי קיימת תשתית עובדתית מלאה להוכחת
13 האישומים המיוחסים לנאשם.

14
15 לא עומדת לנאשם כל הגנה במקרה זה. לא חלה במקרה שלפנינו הגנת מעשה מדינה, בין היתר
16 כיוון שהרשות הפלסטינית אינה מדינה, ובתקופה הרלוונטית מעמדה היה רחוק עוד יותר ממדינה
17 מאשר כיום. אף אם הייתה קיימת הגנה זו במשפט האזור, לא היה הנאשם יכול לחסות בצילה,
18 לאור העובדה כי העביר נשק בדיעה כי זה עתיד לשמש ארגון טרור, כגודדי חללי אלאקצא.

19
20 לא עומדת לנאשם הגנת הצידוק, שכן גם בהתאם לפרשנות המרחיבה ביותר של הגנה זו (כאמור
21 בהחלטת חברי סגן הנשיא באשר לטענות המקדמיות), הנאשם נטל חלק במעשים שאינם
22 לגיטימיים, שלא בהתאם לסמכויות שניתנו לרשות הפלסטינית בהסכמי הביניים, פעל פעמים
23 רבות מיוזמתו, ולא דווקא כממלא הוראות, ואף אם היו מקרים בהם מילא הוראות, דובר
24 במעשים שהינם בכירור בלתי חוקיים שכן כאמור, דובר בהעברת נשק ואמצעים לגורמי טרור.

25
26 אשר על כן החלטנו להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

השופט סא"ל רונן עצמון:

27
28 אני מסכים.

השופט סא"ל טל בנד:

29
30 אני מסכים.

31
32
33
34
35
36 ניתן והודע היום, 29/07/09, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

נשיא

שופט